

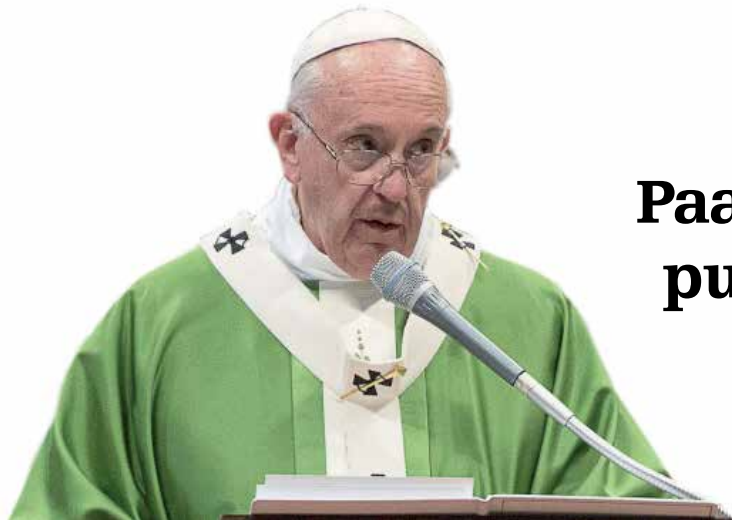

B932

Piispa Teemu Sipon SCJ
haastattelu s. 10

Mietiskely Jumalalle
vihitystä elämästä s. 12

Hiippakunnan
taloudesta s. 14

**Paavi Franciscuksen
puhe perhesynodin
päätyessä s.8**

FIDES

KATOLINEN HIIPPAKUNTALEHTI • KATOLSKT STIFTSBLAD • CATHOLIC DIOCESAN MAGAZINE • No. 11 • 13.11.2015

**Piispainsynodi
korosti avioliiton ja
perheen arvoa s.6**

Pääkirjoitus

Kutsu laupeuden töihin

Lähestyvä laupeuden ylimääräinen riemuvuosi antaa aiheen suureen iloon. Laupeus, armahtavuus ja rakkaus tulevat sen aikana esille erityisellä tavalla, ainakin, jos mahdollisimman moni ihminen sydämestään haluaa tehdä hyvää, rakentaa rauhaa ja lisätä oikeudenmukaisuutta. Riemuvuoden bullassaan paavi Franciscus kutsuu koko kristikansaa mietiskelemään ruumiillisia ja hengellisiä laupeudentöitä (vrt. *Misericordiae Vultus*, 15).

Mitä nämä laupeudentyöt ovat? Kirkon traditio mainitsee seitsemän ruumiillista ja seitsemän hengellistä laupeudentyötä. Niiden merkityksen mietiskeleminen antaa hyvän käsityksen oman elämämme kristillisyydestä, siitä, kuinka paljon Jumalan anteeksiantava lempeys ja uhrautuva rakkaus läpäisee omaa toimintaamme. Paavin mukaan laupeudentyöt auttavat meitä ymmärtämään, "elämmekö hänen opetuslapsinaan vai emme" (*ibid.*).

Kristillinen usko ei ole vain hiljaista mietiskelyä vaan se on myös konkretiaa, todellisia tekoja ja valintoja. Ehkäpä mekin siis voisimme ottaa tehdäksemme joitakin näistä laupeudentöistä? Ehkä niiden tekemisestä kumpuava ilo voisi valaista tätä maailmaa kestäväällä ja lämmittävällä hyvyden liekillä.

Seitsemän ruumiillista laupeudentyötä

1. Nälkäisten ruokkiminen
2. Janoisten juottaminen
3. Alastomien vaatettaminen
4. Kodittomien majoittaminen
5. Sairaiden luona käyminen
6. Vankien luona käyminen
7. Kuolleiden hautaaminen

Seitsemän hengellistä laupeudentyötä

1. Tietämättömien opettaminen
2. Epätietoisten neuvominen
3. Murheellisten lohduttaminen
4. Parannukseen rohkaiseminen
5. Rikkomusten anteeksiantaminen
6. Vääryyksien kärsivällinen kestäminen
7. Elävien ja kuolleiden puolesta rukoileminen

(Katolisen kirkon katekismuksen kompendium, s. 233.)

M. Tervaportti

Ajankohtaista

Pyhä isä kommentoi "Vatileaks 2"-skandaalia

Loka-marraskuun vaihteessa uutisoitiin laajasti Vatikaanin "COSEA"-komission salaisten asiakirjojen vuotamisesta, josta epäiltyinä Vatikaanissa pidätettiin komission sihteerinä toiminut espanjalainen monsignore Lucio Valledo Balda ja italialainen mallikko Francesca Chaouqui. Chaouqui on vapautettu, vaikka kuulustelut jatkuvatkin, mutta Valledo Balda on edelleen pidätettynä. COSEA oli paavi Franciscuksen vuonna 2013 perustama komissio, jonka tarkoituksena oli tutkia Pyhän istuimen taloudellis-hallinnollisten rakenteiden järjestelyjä, ja sen tehtävä on jo päättynyt, uudistusten jatkuessa muiden toimielinten kautta. Vuodettuja asiakirjoja on julkaistu kahdessa 5. marraskuuta ilmestyneessä kohokirjassa.

Paavi Franciscus itse kommentoi asiakirjavarkautta angelusrukouksen yhteydessä sunnuntaina 8. marraskuuta:

"Rakkaat veljet ja sisaret, tiedän, että monia teistä ovat järkyttäneet viime päivien uutiset koskien Pyhän istuimen luottamuksellisia asiakirjoja, jotka vietiin ja julkaistiin.

Siitä haluan sanoa teille ennen kaikkea sen, että näiden asiakirjojen varastaminen on rikos. Se on valitettava teko, joka ei auta. Minä itse olin pyytänyt tuon tutkimuksen tekemistä, ja nuo asiakirjat minä ja työtoverini jo tunsimme hyvin. Oli ryhdytty toimenpiteisiin, jotka ovat alkaneet tuottaa hedelmää, jotkut myös näkyvästi.

Siksi haluan vakuuttaa teille, että tämä surullinen tapahtuma ei varmasti estä minua jatkamasta uudistustyötä, jota olemme työtoverieni kanssa ja kaikkien teidän tuella viemässä eteenpäin. Koko kirkon tuella, koska kirkko uudistuu rukouksen ja jokaisen kastetun jokapäiväisen pyhyden kautta.

Siksi kiitän teitä ja pyydän teitä edelleen rukoilemaan paavin ja kirkon puolesta, hätäntymättä ja jatkaen matkaa luottaen ja toivoen." – Franciscus

KATT/VIS

SAARNAAJIEN SÄÄNTÖKUNTA
IUBILÆUM 800 1216-2016
ORDO PRÆDICATORUM

Dominikaanisääntökunnan juhlavuosi

Dominikaanit viettävät ensi vuonna perustamisensa 800-vuotisjuhlaa (1216-2016). Sääntökunta aloitti kansainvälisen juhluvuoden vieton kuitenkin jo vuoden 2015 puolella 7. marraskuuta, joka on kaikkien dominikaanipyhien muistopäivä; juhlavuosi päättyy 21. tammikuuta 2017. Paavi Honorius III:n kaksi bullaa vuosina 1216 ja 1217 vahvistivat dominikaanisääntökunnan perustamisen.

Myös Studium Catholicumissa juhlavuosi aloitettiin 7. marraskuuta messulla vanhan dominikaaniriituksen mukaan.

Dominikaanien juhluvuoden teema on "lähetetty saarnaamaan evankeliumia".

KATT/www.studium.fi/www.op.org

FIDES

Katolinen hiippakuntalehti
Katolskt stiftsblad
Vuosi 2015
78. vuosikerta

Päätoimittaja/Huvudredaktör
Marko Tervaportti

2015 nro	dl	ilmesty
12	30.11.	11.12.

Vahvistamattomat ilmestymisajat
alkuvuodelle 2016:

01	4.1.	15.1.
02	1.2.	12.2.
03	29.2.	11.3.

Toimitus ja tilaukset
Katolinen tiedotuskeskus
Pyhän Henrikin aukio I B
00140 Helsinki

Redaktion och prenumeration
Katolsk informationstjänst
Sankt Henriksplatsen I B
00140 Helsingfors

Puhelin/Telefon 09-6129470
Fax 09-650715

Pankkiyhteys/Bankförbindelse:
(IBAN) FI98 8000 1901 2425 53
(BIC) DABAFIHH.

Ilmestyy 12 kertaa vuodessa.
Vuonna 2015 vuosikerran hinta 35 e,
ulkomaille 40 e. / Utommer med 12
nummer årligen. 2015: prenumeration
35 e, till utlandet 40 e.

Paino / tryck:
I-print Oy, Seinäjoki

Internet
katolinen.fi > fides
fides@katolinen.fi

Osoitteenmuutokset
ja ilmoitukset /
Addressförändringar
och annonser
info@katolinen.fi

Sisällys

- 2 Pääkirjoitus
- 3 Uutisia ja ajankohtaista
- 4 Uutisia ja ajankohtaista
- 5 Sunnuntait ja juhlapyhät
Rukouksen apostolaatti
- 6 Piispainsynodi korosti
avioliiton ja perheen arvoa
- 8 Paavi Franciscuksen puhe
perhesynodin työn päättyessä
- 10 Piispa Teemu Sipon SCJ haastattelu:
Ole katolilainen uskollisesti ja iloiten!
- 12 Mietiskely Jumalalle vihitystä
elämästä ja ihmisen suostumuksesta
Ekumeeninen sisarten tapaaminen
Turussa
- 13 Kasvata iloiten OSA II: Yhdeksän
askelta isä J. Kentenichin mukaan
- 14 Hiippakunnan taloudesta
- 16 Tapaaminen Jeesuksen kanssa
- 17 Ilmoituksia
- 18 Seurakunnat ja ohjelmat
- 20 Caritas - ajankohtaista

Kannen kuva: Perhesynodin päätösmessu Pietarinkirkossa. Kuva Cristian Gennari/SIR.

Uutisia ja ajankohtaista

Pyhä isä vierailee Afrikassa

Paavi Franciscus vierailee Keniassa, Ugandas-
sa ja Keski-Afrikan tasavallassa 25.-30. mar-
raskuuta 2015. Nairobissa paavi tapaa 25.11. mm.
Kenian presidentin, viranomaisia ja diplomaat-
tikuntaa, osallistuu 26.11. uskontojenväliseen
ja ekumeeniseen tapaamiseen, viettää messun
Nairobien yliopiston kampuksella, tapaa pappe-
ja, sääntökuntalaisia ja seminaristeja ja vierailee
paikallisessa YK:n toimistossa. Paavi vierailee
myös 27.11. Nairobien köyhällä Kangemin alueel-
la ja tapaa nuoria Kasaranin stadionilla.

Ugandan Entebessä paavi tapaa presiden-
tin, viranomaisia ja diplomaattikuntaa, vierai-
lee 28.11. Namugongon anglikaanisten ja kato-
listen marttyyrien pyhäköissä sekä viettää tuon
katolisen pyhäkön alueella messun Ugandan
marttyyrien puolesta. Lisäksi paavi tapaa nuoria
Kampalassa, vierailee laupeuden talossa Nalu-
kologossa ja tapaa Ugandan piispoja, pappeja,
sääntökuntalaisia ja seminaristeja.

Keski-Afrikan tasavallan Banguissa paavi ta-
paa 29.11. väliaikaisen presidentin ja muita johta-
jia, vierailee pakolaisleirissä, tapaa maan piispo-
ja, tapaa protestanttisten evankelisten yhteisöjen
edustajia Banguin teologisessa tiedekunnassa,

viettää messun Banguin katedraalissa ja osallistuu
rukousvigiliaan ottaen vastaan joidenkin nuor-
ten ripittäytymisiä. Vierailun viimeisenä päivänä
paavi 30.11. tapaa vielä muslimiyhteisön edus-
tajia Koudoukoun moskeijassa ja viettää mes-
sun Barthélémy Boganda-keskuksen stadionilla.

KATT/VIS

Isä Wieslaw Swiech SCJ Puolaan

Isä Wieslaw Swiech SCJ on saanut sääntökun-
naltaan uuden tehtävän Puolassa. Konsultaat-
tion jälkeen hänet kutsuttiin ja nimitettiin SCJ:n
Puolan provinssin esimieheksi. Hän muutti Puo-
laan kolmeksi vuodeksi lokakuun lopussa.

Isä Wieslaw Swiech syntyi 9.6.1955 Nowa Deba
-nimisessä kaupungissa Etelä-Puolassa. Ensimmäiset
luostarilupauksensa hän antoi 19.9.1976. Hänet
vihittiin papiksi 17.6.1982, jonka jälkeen
hän työskenteli vuoden seurakunnassa Ostrowiec
Swietokrzycki -nimisessä pikkukaupungis-
sa Puolassa. Sieltä hän lähti kahdeksi vuodeksi
Roomaan opiskelemaan kirkkolakia Lateraanis-
essa yliopistossa ja suoritti siellä lisensiaatin tut-
kinnon. Syyskuussa 1985 hän saapui Tampereel-
le. Tähän mennessä isä Wieslaw on työskennellyt
monissa vastuullisissa kirkollisissa tehtävissä
Tampereen lisäksi myös Kouvolassa, Helsingis-
sä ja Turussa. Hänen uusi asumis- ja -työpaikkansa
on Varsova. Jeesuksen Pyhän sydämen pappi-
en veljeskunnan Puolan provinssiin kuuluu noin
kolmesataa pappia ja veljeä.

KATT

Reykjavikin piispa vihittiin

Reykjavikin uudeksi piispaksi nimitetty
David Tencer OFM Cap. vihittiin virkaansa
lauantaina 31.10. Kristus-kuninkaan katedraalissa
Islannin pääkaupungissa. Päävihkijä oli
hänen edeltäjänsä piispa Peter Bürcher ja kans-
savihkijöinä toimivat Pohjoismaiden apostolinen
nuntius, arkkipiispa Henryk Józef Nowacki sekä
Žilinan piispa Tomáš Galis. Vihkimykseen otti-
vat osaa myös monet Pohjoismaiden piispainko-
kouksen piispat, mukaan lukien Helsingin piis-
pa Teemu Sippo SCJ.

KATT/KKS

HELSINGIN HIIPPAKUNNAN
KALENTERIN MUKAINEN

ORDO

Kirkkovuoden 2015-2016 Ordo

Kirkkovuoden 2015-2016 Ordo julkaistaan marraskuun lopussa.
Ennakkotilaukset Katoliseen tiedotuskeskukseen.

Ajankohtaista

Hemmingin kultti heräämässä eloon

Piispa Hemming, joka eli 1300-luvulla, oli Suomen keskiaikaisista piispoista merkittävimpiä. Hän oli Ruotsin pyhän Birgitan ystävä ja toimi myös yhteistyössä tämän kanssa, toteuttaen Birgitan näkyjensä perusteella hänelle antamia kansainvälisiä tehtäviä. Hän oli myös omassa suomalaisessa hiippakunnassaan toimelias, antoi mm. ensimmäisen kirkolliset säädökset Suomessa (Hemmingin statuutit, 1352). Alkujaan ruotsalainen Hemming oli Suomessa suuresti arvostettu. Hän kuoli vuonna 1366. Pian jo syntyi kansanomaisen Hemmingin pyhimyskultti, ja seuraavalla vuosisadalla kirjattiin häneen liittyviä ihmetekoja. Hemming julistettiin autuaaksi vuonna 1514, ja valmistelut hänen pyhäksi julistamistaan varten olivat pitkällä, kunnes reformaatio ne keskeytti.

Viime vuosina on herännyt ajatus tämän kesken jääneen prosessin loppuun saattamiseksi, ja asiaa ajamaan on perustettu hiippakunnallinen toimikunta. Hemming-kultti on kuitenkin jo reformaationkin takia aikoja sitten kadonnut, ja niinpä se pitää elvyttää uudelleen.

Tässä tarkoituksessa joukko turkulaisia katolilaisia kokoontui lokakuun ensimmäisenä sunnuntaina Kuusiston piispanlinnan raunioille viettämään ves-

perin autuaan Hemmingin kunniaksi. Paikka oli oikea, koska ko. linnan rakentamisen pani alulle Hemmingin edeltäjä, piispa Ragnvald II, ja niinpä voi olettaa Hemminginkin käyttäneen linnaa tukikohtanaan. Vesper luettiin rauniolinna vanhimaksi tiedetyssä osassa, jonka voisi olettaa ajoittuvan 1300-luvulle. Linna tuhouttiin 1528 kuningas Kustaa Vaasan käskystä, jotta katolilaiset eivät saisi siitä uudelleen tukikohtaa.

Vesperin johti Turun kirkkoherra, isä

Peter Gebara SCJ. Turun gregoriaaninen kuoro, CCGA, huolehti ajan henkeen sopivasta musiikista. Tilaisuuden järjestelyt hoiti em. toimikunta.

Markku Vähätalo

Piispa Hemming Kansallisbiografiassa [http://www.kansallisbiografia.fi/kb/artikkeli/217/CCGA \(Chorus Catholicus Gregorianus Aboensis\) http://turku.dyndns.org/aboensis/?lang=fi](http://www.kansallisbiografia.fi/kb/artikkeli/217/CCGA%20(Chorus%20Catholicus%20Gregorianus%20Aboensis)http://turku.dyndns.org/aboensis/?lang=fi)

Kuurian osastoihin muutoksia

Paaavi Franciscus ilmoitti 22. lokakuuta 2015 päättäneensä perustaa kuuriin uuden osaston, jonka alaan kuuluvat maallikkoja, perhettä ja elämää koskevat kysymykset. Uusi osasto korvaa siten aikanaan Paavillisen maallikkoneuvoston ja Paavillisen perheneuvoston, ja

siihen liitetään myös Paavillinen elämän akatemia. Paavi on asettanut komission valmistelevaan uuden osaston tehtäväalaa kanonisesti määrittelevän tekstin, josta kardinaalien neuvosto keskustelee seuraavassa kokouksessaan joulukuussa 2015.

KATT/VIS

Hiippakunnan jäsenmaksu

Saaja: Katolinen kirkko Suomessa
Pankkitili: FI78 1014 3000 2374 91
3000 2374 91
NDEAFIHH
Viitenumero: 90010
Lisätietoja: katolinen.fi

Jäsenmaksun maksaminen on vapaaehtoista, mutta koska katolisella kirkolla ei ole oikeutta kerätä jäsenmaksua valtionverotuksen yhteydessä, sen maksaminen, samoin kuin seurakunnan tukeminen ja Fides-lehden vuosikerran maksaminen, on erittäin tarpeellista koko hiippakunnan ja seurakuntien toiminnan ylläpitämiseksi ja kehittämiseksi.

Membership fee of the Diocese

Receiver: Katolinen kirkko Suomessa
Bank account: FI78 1014 3000 2374 91
NDEAFIHH
Reference number: 90010
More information: katolinen.fi

The paying of the membership fee is not obligatory, but – as the Catholic Church in Finland has not got the right to collect the so called church tax through the state – paying it as well as supporting the parish and the Diocesan Magazine Fides are very important for sustaining and developing the activities of the parishes and the whole Diocese.

Runsaasti syksyn uutuuksia – kirjakauppasi netissä
www.katolinenkirjakauppa.net

Suomen Ekumeenisen Neuvoston puheenjohtaja vaihtuu

Suomen Ekumeenisen Neuvoston (SEN) puheenjohtaja vaihtuu. Viimeiset kuusi vuotta neuvostoa johtanut Helsingin piispa Teemu Sippo SCJ ei enää halunnut asettua ehdolle uudelle kaudelle, ja niinpä neuvosto valitsi syyskokouksessaan Porissa 26.10.2015 uudeksi puheenjohtajakseen Suomen evankelis-luterilaisen kirkon arkkipiispan Kari Mäkisen. Puheenjohtajan toimikausi on kolme vuotta ja se alkaa vuoden 2016 alusta.

SEN:n kolmeksi varapuheenjohtajaksi valittiin piispa Matti Repo (lut., varaedustaja TL Veijo Koivula), piispa Arseni (varaedustaja yli diakoni Juha Lampinen) sekä pastori Soile Salorinne (met., varaedustaja kirkkokunnanjohtaja Hannu Vuorinen, Suomen vapaakirkko).

Hallituksen muiksi jäseniksi valittiin seuraavat (varaedustajat suluisia):

- Yleisvikaari, TT Raimo Goyarrola (veli Gabriel Salmela OP), Katolinen kirkko Suomessa
- TT Minna Hietämäki (Lehtori Eija Peura), Suomen evankelis-luterilainen kirkko
- Dosentti, TT Tomi Karttunen (pastori Päivi Aiksalo), Suomen evankelis-luterilainen kirkko
- TM Jooa Sotejeff-Wilson (YTT Minna Rasku), ortodoksinen kirkko
- Pastor Jan Edström, Finlands svens-

ka baptistsamfund (pastori Mayvor-Wärn-Rancken)

- Puheenjohtajan henkilökohtaiseksi varajäseneksi valittiin tuomiorovasti Matti Poutiainen.

SEN hyväksyi syyskokouksessaan myös neljä uutta kumppanuusjärjestöä, joista yksi on Suomen Caritas ry.

SEN on saanut myös uuden pääsihteerin, kun Mari-Anna Pöntinen (lut.) aloitti tehtävässä 1. marraskuuta 2015 alkaen. Häntä ennen pääsihteerinä toimineen isä Heikki Huttusen (ort.) oli tarkoitus siirtyä Helsingin ortodoksinen seurakunnan kansainväliseen työhön, jossa hän kuitenkin ehtii toimia vain lyhyen aikaa: Huttunen valittiin Euroopan kirkkojen konferenssin (EKK) pääsihteeriksi tammikuusta 2016 alkaen.

KATT/www.ekumenia.fi

Sunnuntait ja juhlapyhät

15.11. kirkkovuoden 33. sunnuntai (I)

1L Dan. 12:1-3
Ps. 16:5, 8, 9-10, 11. - 1
2L Hepr. 10:11-14, 18
Ev. Mark. 13:24-32

Pyhän isän päivä. Kolehti Pyhän istuimen hyväksi.

22.11. kirkkovuoden 34. sunnuntai

KRISTUS, KAIKKEUDEN KUNINGAS, juhlapyhä (II)

1L Dan. 7:13-14
Ps. 93:1ab, 1c-2, 5. - 1a
2L Ilm. 1:5-8
Ev. Joh. 18:33b-37

Yhdeksän hetken jälkeen päättyy kirkkovuosi 2014-2015.

Adventtiajan ensimmäinen jakso alkaa.

29.11. adventin 1. sunnuntai (I)

1L Jer. 33:14-16
Ps. 25:4-5ab, 8-9, 10+14. - 1b
2L 1.Tess. 3:12-4:2
Ev. Luuk. 21:25-28, 34-36

Adventtiuhrin keräys adventin aikana Caritaksen ilmoittaman kohteen hyväksi.

6.12. adventin 2. sunnuntai (ii)

1L Bar. 5:1-9
Ps. 126: 1-2ab, 2cd-3, 4-5, 6. - 3
2L Fil. 1:4-6, 8-11
Ev. Luuk. 3:1-6

Suomen itsenäisyyspäivä.

8.12. tiistai, AUTUAAN NEITSYT MARIAN PERISYNNITÖN SIKIÄMINEN, juhlapyhä

1L 1. Moos. 3:9-15, 20
Ps. 98:1, 2-3ab, 3cd-4. - 1a
2L Ef. 1:3-6, 11-12
Ev. Luuk. 1:26-38

13.12. adventin 3. sunnuntai – gaudete (III)

1L Sef. 3:14-17
Ps. Jes. 12:2-3, 4bdc, 5-6. - 6
2L Fil. 4:4-7
Ev. Luuk. 3:10-18

Laupeuden riemuvuosi alkaa 8. joulukuuta 2015

Toistakoon kirkko tänä riemuvuonna Jumalan sanaa, joka kaikuu voimakkaana ja vakuuttavana, anteeksiannon, tuen, avun ja rakkauden sanana ja tekona. Älköön kirkko väsykö koskaan tarjoamaan laupeutta ja olkoon se aina kärsivällinen lohduttamaan ja antamaan anteeksi. Kirkko antakoon äänen jokaiselle miehelle ja naiselle ja toistakoon lakkaamatta luottavasti: "Muista laupeuttasi, Herra, ja armoasi, sillä ne ovat iankaikkisuudesta" (vrt. Ps. 25:6).

Piispan kalenteri

16.-18.11.	Pappienneuvoston kokous
21.11.	Pastoraalineuvoston kokous
22.11.	Vahvistuksen sakramentti Jyväskylässä
24.11.	Auktoriteetti kirkossa -seminaarisarjan päätös Helsingissä
28.-29.11.	Vierailu Pyhän Ristin seurakunnassa Pohjanmaalla
2.12.	Suomen uskontojohtajien ja USKOT-foorumien tapaaminen
4.12.	Messu Turussa sekä Jerusalemin Pyhän Haudan ritarien ja Maltan ritarien järjestämä hyväntekeväisyysillallinen
7.12.	Suomen Ekumeenisen Neuvoston hallituksen kokous
8.12.	Messu ja Laupeuden riemuvuoden aloitus Pyhän Henrikin katedraalissa
10.-12.12.	Suomen luterilais-katolinen dialogi Turussa
13.12.	Päämessu Pyhän Henrikin katedraalissa ja pyhän oven avaaminen riemuvuotta varten

Rukous

Rukouksen apostolaatti

Marraskuun 2015 rukouksen apostolaatin palsta

Jos me todella rakastamme toisia ihmisiä, me kunnioitamme heitä ja pyrimme siihen, että he olisivat onnellisia. On helppoa ja kivaa rakastaa ihmisiä, jotka ovat samaa mieltä kuin me, koska he ottavat rakkautemme kiitollisina vastaan. Papin on helppo keskustella tai saarnata ihmisille, jotka lopussa aina sanovat: "Aamen – kyllä, olen samaa mieltä."

Tämän kuukauden aikana me rukoilemme, että olisimme avoimia toisille ihmisille. Varmasti olemme kokeneet, että on kovin vaikea rakastaa ihmisiä, jotka eivät halua ymmärtää minua, jotka nauravat minun näkökannalleni tai uskolleni tai jopa kieltävät ne.

Suvaitsevaisuus on hyvin muodikas sana. Monet ihmiset uskovat sen olevan parannuskeino kaikille ristiriidoille ja jännitteille, mutta toleranssi – suvaitsevaisuus ei ole raamatullinen sana. Kun sanomme "olen suvaitsevainen", tarkoitamme usein, että emme oikeastaan välitä, mitä muut ihmiset tekevät tai mitä heille tapahtuu.

Toisen ihmisen kohtaaminen on meille joskus vaikea asia, koska unohdamme, että jokainen meistä on erilainen; mutta on hyvä muistaa, että jokainen ihminen on Jumalasta kotoisin ja kuuluu Jumalalle.

Jeesus Kristus ei hylännyt ketään eikä halveksinut ketään, hän puhui aina totta, hän puhui, minkä oli Isältä kuullut. Hän ei pakota ketään, mutta hän oli varma, että tie, jota hän kulkee, johtaa Jumalan, Isän luo. Totuudet, joita hän saarnasi ja joita hän julistaa tänäänkin, tekevät hänestä joillakin tahoilla epäsuositun.

Kristitty rakastaa ja kunnioittaa kaikkia, mutta ei hänen tarvitse olla kaikkien ystävä.

Pyhästä Franciscukselta kysyttiin kerran, mitä hän sanoisi ihmisille, joiden hän tietää elävän synnissä. Pyhä Franciscus vastasi, että joskus paras kehoitus on auttaa oman elämänsä kautta olemalla uskollinen omille periaatteilleen ja omalletunnon.

Rukoilkaamme, ettei meidän rakkautemme muutu vain hyväntekeväisyydeksi ja ettei meidän uskostamme tule vain jonkinlainen kulttuuriteko. "Jumala, auta meitä, että me emme pelkäisi totuutta vaan vilpittömästi luottaisimme sinuun, koska rakkaus ei tee mitään paha. Jumala, auta meitä muistamaan, että sinä olet Rakkaus. Maria, viisauden istuin, rukoile puolestamme.

isä Stanislaw Zawilowicz SCJ

Isä Stanislaw Zawilowicz SCJ seuraa Hollantiin palannutta isä Frans Vossia SCJ rukouksen apostolaatin mietiskelyjen kirjoittajana.

Rukoilkaamme...

Marraskuu

- Että olisimme avoimia henkilökohtaiselle kohtaamiselle ja vuoropuhelulle kaikkien kanssa, myös niiden, joilla on erilainen vakaumus kuin meillä.
- Että kirkon paimenet voisivat kulkea laumansa vierellä sitä syvästi rakastaen ja sen toivoa elävöittäen.

November

- Att vi kan vara öppna för personligt möte och dialog med alla, även med dem som har en annan övertygelse än vi själva.
- Att kyrkans präster, med djup kärlek till sin hjord, följer den på vägen och hjälper den att förnya hoppet.

Joulukuu

- Että saisimme kaikki kokea Jumalan armahtavaisuutta, hänen, joka ei koskaan väsy antamaan anteeksi.
- Että Jeesuksen syntymä olisi varman toivon merkki perheille, erityisesti niille, jotka kärsivät.

December

- Att alla människor får uppleva barmhärtighet från Gud, som aldrig tröttnar på att förlåta.
- Att familjer, speciellt de som lider, i Jesu födelse kan se ett tecken på hopp, som inte sviker.

Piispainsynodi korosti avioliiton ja perheen arvoa

Lokakuussa (4.-25.10.2015) Roomassa kokoontui perheen kutsumusta ja lähetystehtävää nykymaailmassa käsitellyt piispainsynodi. Synodin loppuasiakirja sisältää hyvän analyysin perheiden ongelmista ja haasteista ja antaa kauniin kuvan avioliiton ja perheen perustavanlaatuisesta merkityksestä ja arvosta ihmiskunnalle.

Niille, jotka odottivat suuria muutoksia, loppuasiakirja tuottaa varmasti pettymyksen. Synodi vahvistaa siinä ennen kaikkea kirkon autenttisen opetuksen avioliiton ja perheen olemuksesta – laupeuden näkökulmasta käsin, mitä paavi Franciscus omassa loppupuheenvuorossaan korostaa.

Norjan kirkolliselle lehdistölle antamassaan haastattelussa Pohjoismaita synodissa edustanut Helsingin piispa Teemu Sippo SCJ sanoi olevansa iloinen siitä hyvästä tunnelmasta, joka synodissa on ollut. Hän kertoi myös synodi-isien puheenvuorojen avartaneen kaikkien osallistujien näkemyksiä ja ymmärrystä.

Piispa Sipon mukaan ”haasteita on ollut monenlaisia ja ne ovat avanneet silmämme näkemään joidenkin muutosten tarpeellisuuden. Jotakin voidaan muuttaa, mutta toiset asiat, esimerkiksi oppi, säilyvät. Mutta pastoraalisesti meidän olisi löydettävä toinen kieli: Miten voimme kirkkona todistaa totuudesta, arvoistamme, ja samalla kuitenkin kohdata ihmisiä, jotka eivät elä opin mukaan?” Hänen mukaansa on myös tärkeää ”löytää uusia tapoja toivottaa tervetulleeksi nekin, jotka ovat pudonneet pois”.

Synodin jälkeen paavit ovat usein kirjoittaneet käsitellystä aiheesta apostolisen kehotuskirjeen. Vuonna 1980 pidettiin edellinen kristillistä perhettä käsitellyt piispainsynodi, jonka jälkeen paavi Johannes Paavali II kirjoitti apostolisen kehotuskirjeen Familiaris consortio (1981). Se on juuri ilmestynyt myös suomeksi.

Piispainsynodin perustamisesta on tänä syksynä kulunut 50 vuotta – synodin perusti Vatikaanin II kirkolliskokouksen loppuvaiheessa paavi Paavali VI 15. syyskuuta 1965.

Monta näkökulmaa synodiin

Synodi 2015 oli jatkoa vuoden 2014 synodille, mutta jonkin verran muutoksia teh-

Kuva Cristian Gennari/SIR

tiin työskentelytapoihin. Instrumentum laboris -pohjatekstiin oli koottu edellisen synodin loppuraportin saamaa palautetta ja piispojen oli nyt määrä yhdessä työstää tätä tekstiä valmiiksi.

Synodissa korostui myös dialogin merkitys virallisten puheenvuorojen sijaan. Puheenvuorojen pituus rajattiin kolmeen minuuttiin ja annettiin selvästi aiempaa enemmän aikaa piispojen keskusteluille pienryhmissä, joita oli 3 ranskankielistä, 4 englanninkielistä, 3 italiantielistä, 2 espanjankielistä sekä yksi saksankielinen ryhmä. Piispa Sippo oli mukana saksankielisessä ryhmässä. Kukin ryhmä valitsi keskuudestaan raportin ja moderaattorin.

Synodiin osallistui kaikkiaan 270 isää: 54 Afrikasta, 64 Amerikasta, 36 Aasiasta, 107 Euroopasta ja 9 Oseaniasta. Heistä 183 oli piispainkokousten valitsemia edustajia, 45 paavin nimittämiä sekä vir-

kansa puolesta 15 idän kirkkojen piispainsynodien edustajaa, 25 Rooman kuurian eri virastojen johtajaa sekä synodin pääsihteeri ja alisihteeri. Lisäksi synodiin osallistui 24 asiantuntijaa, 51 tarkkailijaa (myös aviopuolisoita ja vanhempia) ja 14 veljellistä delegaattia eli muihin kirkkoihin ja kirkollisiin yhteisöihin kuuluvaa edustajaa. Synodin nuorin osallistuja ja ”maskotti” oli kolmen kuukauden ikäinen Davide-vauva, joka ”osallistui” synodiin maallikkotarkkailijoina toimineiden vanhempiensa sylissä.

Toimittajilla ei ollut pääsyä itse synodiin, jotta synodin isillä olisi työrauha, mutta osallistujien sallittiin halutessaan julkistaa puheenvuoronsa, ja päivittäin pidettiin tiedotustilaisuus lehdistölle.

Vuoden 2014 synodissa monet kritisoivat sitä, että väliraportti julkistettiin niin, että enemmistö synodin isistä lopulta äänesti sen tiettyjä muotoiluja vastaan.

Vuoden 2015 synodia varten paavi Franciscus nimesi kymmenen edustajan komission erityisesti vastaamaan siitä, että synodin puheenvuorot ja pienryhmäkeskustelujen anti huomioidaan loppuraportissa. He olivat pääraporttija, kardinaali Peter Erdön (Esztergom-Budapestin arkkipiispa, Unkari) lisäksi synodin pääsihteeri, kardinaali Lorenzo Baldisseri; arkkipiispa Bruno Forte (Chieti-Vasto, Italia); kardinaali Oswald Gracias (Bombayn arkkipiispa, Intia); kardinaali Donald Wuerl (Washingtonin arkkipiispa, Yhdysvallat); kardinaali John Atcherley Dew (Wellingtonin arkkipiispa, Uusi-Seelanti); arkkipiispa Victor Manuel Fernandez (Argentiinan paavillisen katolisen yliopiston rehtori); piispa Mathieu Madega Lebouakehan (Mouila, Gabon); piispa Marcello Semeraro (Albano, Italia), ja isä Adolfo Nicolas Pachon SJ, jesuiittojen yleisesimies.

Paavi Franciscus piti tiistaina 6. lokakuuta synodille lyhyen puheenvuoron, jossa muistutti, että tämä synodi oli jatkoa edellisvuoden synodille ja että vuoden 2014 synodi ei koskaan kyseenalaistanut kirkon opetusta avioliitosta. Paavi totesi lisäksi, että synodin 2014 viralliset asiakirjat ovat vain paavin avajais- ja päätöspuhe sekä loppuraportti, ja painotti, että synodin 2015 tarkoitus ei ole yksinomaan puhua kommuunion sallimisesta eronneille uudelleenavioituneille.

Puheenaiheet

Tietenkin synodin keskustelujen aiheeksi nousi myös eronneiden uudelleenavioituneiden tilanne ja kysymys kommuunion sallimisesta heille, mutta paavin toivomuksen mukaisesti ei pääaiheena. Synodin puheenvuoroissa nostettiin esiin sekä vakavia ongelmia eri puolilta maailmaa (siirtolaisuus, sota, väkivalta, köyhyys, moniavioisuus) että positiivisia näkökulmia perheen merkityksestä. Muistutettiin, että vainottuja kristittyjä ja Syyrian ja Irakin tilannetta ei unohdettaisi ja että synodin näkökulma ei olisi vain Euroopan tai pohjoisen pallonpuoliskon näkökulma.

Esimerkiksi kardinaali Vincent Nichols (Westminsterin arkkipiispa, Englanti) korosti positiivista näkökulmaa perheeseen: ihmiset rakastavat perhettään ja se on tärkeintä heidän elämässään. Los Angelesin arkkipiispa José Gomez korosti, että uudessa evankelioimisessa olisi puhuttava enemmän Jumalan luomissuunnitelman kauneudesta, Jumalan rakastavasta suunnitelmasta luomakuntaa, ihmistä ja ihmisperhettä kohtaan. Oli si mietiskeltävä Raamatun, tradition, liturgian ja kansanhurskauden kuvia per-

Artikkeleita

heestä: ihminen Jumalan kuvana, kirkko "Jumalan perheenä", perhe "kotikirkkona" ja Jumalan lapseus ja kristillinen elämä hengellisenä lapseutena.

Kysymys homoseksuaaleista oli synodissa lopulta esillä varsin vähän. Useat Afrikan piispat (eteläafrikkalaisen Durbanin arkkipiispa, kardinaali Wilfrid Napier OFM, ugandalainen arkkipiispa John Baptist Odama, ghanalainen arkkipiispa Charles Palmer-Buckle ja etiopialainen kardinaali Berhaneyesus Demerew Souraphiel CM) kritisoivat länsimaita siitä, mitä paavi Franciscus oli kutsunut ideologiseksi kolonisaatioksi: sitä, että talousavun ehdoksi asetetaan homojen oikeuksia tai "avioliittoja" edistävän lainsäädännön hyväksyminen.

kristillisen tradition viisaudelle ja julistaa Jeesuksen Kristuksen totuutta."

Synodin saamalla mediahuomiolla oli mielenkiintoiset käänteensä. 12. loka-kuuta lehtimies Sandro Magister julkisti kirjeen, jonka kolmentoista kardinaalin väitettiin lähettäneen paaville koskien uusia, kollegiaalisuutta vähentäviä menettelytapoja – kun propositioista ei enää äänestettä, olisi vaara, että läpi menee ennalta päätettyjä asioita, ja tietyt teologiset ja opilliset kiistat, kuten kommuunio uudelleenavioituneille, hallitsevat, kun synodin pitäisi sen sijaan vahvistaa avioliiton ja perheen arvoa. Ainakin neljä allekirjoittajiksi nimetyistä kiisti osallistuneensa kirjeeseen millään tavalla. Kardinaali George Pell taas ilmoitti, että paa-

Äänet jakautuivat eniten loppuraportin kohdissa 84, 85 ja 86. Näissä loppuraportin linja on maltillinen ja toistaa kirkon opetuksen – kysymystä kommuunion sallimisesta eronneille uudelleenavioituneille ei loppuraportissa suoraan edes mainita. Instrumentum laboris -asiakirjan kohdassa 122 mainittu "katumustie" eronneille uudelleenavioituneille herätti synodissa kritiikkiä. Kohdassa todettiin toisaalta, että edellisessä synodissa useat synodi-isät painottivat nykyistä käytäntöä korostaen, että osallistuminen eukaristiaan, yhteys kirkon kanssa ja kirkon opetus avioliiton purkamattomuudesta kuuluvat yhteen; toiset taas kannattivat erityistilanteissa ja tietyin ehdoin pääsyä eukaristiseen pöytään niin, että pääsyä

sakramenteille edeltäisi "katumustie" hiippakunnan piispan vastuulla. Tämä kohta poistettiin lopullisesta asiakirjasta. Seuraavassa suomennettuina loppuraportin kohdat 84-86:

84. Kastetut, jotka ovat eronneet ja solmineet uuden siviiliavioliiton, on integroitava yhä tiiviimmin kristillisiin yhteisöihin erilaisin mahdollisin tavoin, välttämättä kaikkea skandaalin aiheuttamista. Integraation loogikka on avain

heidän pastoraaliseen auttamisensa, jotta he eivät vain tiedä kuuluvansa Kristuksen ruumiiseen, joka on kirkko, vaan voivat saada siitä ilon, täyteen ja hedelmällisen kokemuksen. He ovat kastettuja, he ovat veljiä ja sisaria, Pyhä Henki vuodattaa heihin lahjoja ja karismoja kaikkien hyväksi. Heidän osallistumisensa voi ilmetä erilaisissa kirkollisissa palvelutehtävissä: on siksi harkittava, mitä nykyisistä poissulkevista käytännöistä liturgian, pastoraalityön, kasvatuksen ja institutionaalisen alalla voitaisiin muuttaa. Heidän ei pidä tuntea olevansa ekskommunikoituja, vaan he voivat elää ja kypsyä kirkon elävinä jäseninä, tuntien kirkon olevan äiti, joka saattaa heitä aina, pitää heistä rakastaen huolta ja rohkaisee heitä elämän ja evankeliumin tiellä. Tämä integraatio on välttämätön myös heidän lastensa huolenpidon ja kristillisen kasvatuksen vuoksi, lasten, joita on pidettävä kaikkein tärkeimpinä. Kristilliselle yhteisölle huolenpito näistä henkilöistä ei merkitse, että se heikentäisi heidän omaa uskoaan ja todistustaan avioliiton purkamattomuudesta: pikemminkin juuri tässä huolenpidossa kirkko ilmaisee rakkauttaan.

85. Pyhä Johannes Paavali II tarjosi monimuotoisen kriteerin, joka pysyy näiden tilanteiden arvioimisen perustana:

Synodin nuorin osallistuja ja "maskotti" oli kolmen kuukauden ikäinen Davide-vauva, joka "osallistui" synodiin maallikkotarkkailijoina toimineiden vanhempiensa sylissä.

Loppuraportissa todetaan, että kirkko korostaa, että jokaista ihmistä seksuaalisesta suuntautumisestaan riippumatta on kunnioitettava arvokkuudessaan, ja että "on kiinnitettävä erityistä huomiota myös niiden perheiden sielunhoitoon, joissa on homoseksuaalisen taipumuksen omaavia ihmisiä", mutta ei ole minikäänlaista perustaa samaistaa homoseksuaalisia liittoja ja Jumalan suunnitelmia avioliitosta ja perheestä (76).

Philadelphian arkkipiispa Charles Chaput OFM korosti puheenvuorossaan 10.10. kielenkäytön tarkkuutta, kun kyseessä ovat ilmaisut kuten "kirkon on oltava inklusiivinen": "Jos 'inklusiivinen' tarkoittaa kirkkoa, joka on kärsivällinen ja nöyrä, armollinen ja toivottaa tervetulleeksi – silloin kaikki me täällä olemme samaa mieltä. Mutta on hyvin vaikea ottaa mukaan niitä, jotka eivät tahdo tulla mukaan omilla ehdoillaan. Toisin sanoen: voin kutsua jonkun kotiini ja tehdä siitä mahdollisimman kutsuvan ja vieraanvaraisen, mutta oveni ulkopuolella olevan on silti päätettävä tulla sisään... Meidän on oltava vastaanottava kirkko, joka tarjoaa turvapaikan kenelle tahansa vilpittömästi Jumalaa etsivälle. Mutta meidän on pysyttävä kirkkona, joka sitoutuu Jumalan sanaan, on uskollinen

ville lähetetty kirje oli luottamuksellinen ja sellaisena sen pitäisi pysyä – mutta että julkistettu kirje ja allekirjoittajaluettelo eivät kumpikaan vastaa kirjettä, joka paaville todellisuudessa lähetettiin.

Joissakin uutisissa puhuttiin eroista eli pienryhmien välillä, esimerkiksi että englanninkieliset pienryhmät olisivat olleet pääasiassa kielteisiä Instrumentum laboris -asiakirjaa kohtaan, ranskankielisissä ryhmissä olisi ollut erilaisia näkemyksiä ja saksankielinen myönteisin.

Loppuraportti

Synodin loppuraportin piispat hyväksyivät 24.10. kohta kohdalta äänestäen selvällä yli kahden kolmasosan enemmistöllä. Asiakirja korostaa perheen arvoa ja merkitystä: "Olemme tietoisia voimakkaista muutoksista, joita nykyinen antropologinen ja kulttuurinen muutos määrittää kaikilla elämän alueilla, ja pysymme lujasti vakuuttuneina siitä, että perhe on Jumala lahja, paikka, jossa hän paljastaa pelastavan armonsa voiman. Nykyäänkin Herra kutsuu miehen ja naisen avioliittoon, saattaa heitä perhe-elämässään ja antaa heille itsensä sanomattomana lahjana; se on yksi aikojen merkeistä, jota kirkkoa kutsutaan tutkimaan ja tulkitsemaan evankeliumin valossa..."(5).

"Paimenten tulee tietää, että totuuden vuoksi heidän velvollisuutensa on huolellisesti erottaa erilaiset tilanteet. Tilanne on nimittäin toinen niiden kohdalla, jotka ovat vilpittömästi yrittäneet pelastaa ensimmäisen avioliittonsa ja tulleet epäoikeudenmukaisesti hylätyiksi, ja niiden kohdalla, jotka ovat omasta vakavasta syystään tuhonneet kanonisesti pätevän avioliiton. Lopuksi on niitä, jotka ovat astuneet toiseen liittoon lastensa kasvatuksen vuoksi ja jotka joskus ovat subjektiivisesti omassatunnossaan varmoja siitä, että heidän aiemmat ja korjaamattomasti hajonneet avioliittonsa eivät koskaan olleet päteviä" (Familiaris consortio, 84). On siksi pappien tehtävä saattaa kyseisiä ihmisiä harkinnan tiellä kirkon opetuksen ja piispan ohjeiden mukaan. Tässä prosessissa on hyödyllistä tutkia omaatuntoaan mietiskelyn ja katumuksen kautta. Eronneiden uudelleenavioituneiden tulisi kysyä itseltään, miten he käyttäytyivät lapsiaan kohtaan, kun avioliitto joutui kriisiin; oliko pyrkimyksiä sovintoon; millainen on hylätyn puolison tilanne; mitä seurauksia uudella suhteella on muun perheen ja uskovien yhteisön kannalta; millaisen esimerkin se antaa nuorille, joiden täytyy valmistautua avioliittoon. Vilpittömän mietiskely voi vahvistaa luottamusta Jumalan laupeuteen, jota ei kielletä keneltäkään.

Lisäksi ei voi kieltää sitä, että joissakin olosuhteissa erilaiset tekijät "voivat vähentää tai jopa poistaa teon tekijän syyllisyyttä ja vastuuta teostaan" (KKK 1735). Tämän vuoksi objektiivisen tilanteen tuomitsemisen ei pidä johtaa "subjektiivisen syyllisyyden" tuomitsemiseen (Paavillinen neuvosto lakitekstien tulkitsemista varten, Julistus 24. kesäkuuta 2000, 2a). Määrätyissä olosuhteissa ihmisillä on suuria vaikeuksia toimia toisella tavalla. Sen vuoksi, vaikka pidetäänkin kiinni yleisestä normista, on välttämätöntä tunnustaa, että vastuu tietyistä teoista tai ratkaisuksista ei ole kaikissa tapauksissa sama. Pastoraalista harkintaa on osoitettava näissä tilanteissa, ottaen huomioon ihmisten oikein muovautun omantunnon. Myöskään tekojen seuraukset eivät välttämättä ole samoja kaikissa tapauksissa.

86. Saattamisen ja harkinnan matka suuntaa näitä uskovia tulemaan tietoisiksi tilanteestaan Jumalan edessä. Keskustelu papin kanssa yksityisesti edistää oikean arvion muotoutumista siitä, mikä estää entistä täydemmän osallistumisen kirkon elämään, ja askelista, jotka voivat edistää ja kasvattaa sitä. Koska laissa itsessään ei ole asteittaisuutta (vrt. Familiaris consortio, 34), tämä harkinta ei koskaan voi irtautua kirkon esittämisestä evankeliumin totuuden ja rakkauden vaatimuksista. Jotta näin tapahtuisi, on taattava välttämättömät ehdot: nöyryys, luottamuksellisuus, rakkaus kirkkoa ja sen opetusta kohtaan vilpittömästi Jumalan tahtoa etsien ja tahtoen vastata siihen täydellisemmin.

Marko Tervaportti ja Katri Tenhunen

(Lähteet: Katolsk.no, Kath.net, CNA, CNS, Radiovaticana, Vatican Insider, Catholic Herald)

Paavi Franciscuksen puhe

perhesynodin työn päättyessä 24.10.2015

Rakkaat patriarkat, kardinaalit, piispat, rakkaat veljet ja sisaret

Haluan ennen kaikkea kiittää Herraa, joka on ohjannut synodimme matkaa näinä vuosina Pyhällä Hengellä, joka ei koskaan jätä kirkkoa vaille apuaan.

Kiitän sydämestäni synodin pääsihteeriä, kardinaali Lorenzo Baldisseria, apulaissihteeriä mons. Fabio Fabenea, relaattoria, kardinaali Peter Erdö ja erityissihteeriä, mons. Bruno Forte, piispainkokousten puheenjohtajia, kirjoittajia, neuvonantajia, kääntäjiä, laulajia ja kaikkia jotka ovat työskennelleet väsymättä ja kokonaan kirkolle omistautuen: sydämellinen kiitos! Haluan myös kiittää loppuraportin laatintua komissiota, jonka jotkut jäsenet valvoivat sen parissa koko yön.

Kiitän teitä, rakkaat synodi-isät, veltelliset delegaatit, tarkkailijat ja arvioijat, kirkkoherrat ja perheet, aktiivisesta osallistumisestanne.

Kiitän myös niitä "nimettömiä", jotka kaikessa hiljaisuudessa työskennellen ovat antaneet anteliaan panoksensa tämän synodin työhön.

Voitte olla varmoja, että rukoilen teidän kaikkien puolesta, jotta Herra paljastaisi teidät kaikki armolahjojensa ylenpalttisuudella!

Seuratessani synodin työtä kysyin itseltäni: mitä tämän perheelle omistetun synodin päättyminen merkitsee kirkolle?

Varmasti se ei merkitse sitä, että ratkaistiin kaikki perhettä koskevat kysymykset, vaan sitä, että niitä pyrittiin valitsemaan evankeliumin valolla, kirkon traditiolla ja kaksituhattavuotisella historialla, tuoden niihin iloa ja toivoa lankeamatta liian helpoon itsestäänselvyksien ja jo sanottujen asioiden toisteluun.

Varmasti se ei merkitse sitä, että löydettiin kaikenkattavat ratkaisut kaikkiin vaikeuksiin ja epäilyksiin, jotka haastavat ja uhkaavat perhettä, vaan sitä, että nuo vaikeudet ja epäilykset asetettiin uskon valoon, niitä tutkittiin huolellisesti, ne kohdattiin pelkäämättä ja hautaamatta päättämme hiekkiaan.

Se merkitsee, että kaikkia kehoitettiin ymmärtämään perheinstituution ja miehen ja naisen välisen avioliiton tärkeys, avioliiton, joka perustuu ykseyteen ja purkamattomuuteen, ja arvostamaan sitä yhteiskunnan ja ihmiselämän perustavanlaatuisena perustana.

Se merkitsee, että perheiden ja kirkon paimenten ääntä kuunneltiin ja tehtiin kuulluksi, heidän, jotka tulivat Roomaan kantaen harteillaan kaikkialta maailmasta olevien perheiden taakkoja ja toivoja, rikkauksia ja haasteita.

Se merkitsee, että annettiin todistus katolisen kirkon elinvoimasta. Kirkko ei pelkää herätellä nukkuvia omiatuntoja tai liata käsiään elävissä ja suorasanais-

Kuva Cristian Gennari/SIR

sa keskusteluissa perheestä.

Se merkitsee, että pyrittiin katsomaan ja tulkitsemaan nykytodellisuutta, tai pikemminkin nykytodellisuuksia, Jumalan silmin, jotta uskon liekki syttyisi ja valaisi ihmissydämiä aikana, jota leimaavat rohkeuden puute, yhteiskunta-, talous- ja moraalinen kriisi sekä pessimismi.

Se merkitsee, että kaikille todistettiin siitä, että evankeliumi on jatkuvasti kirkolle ikuisen uutuuden elävä lähde, niitä vastaan, jotka tahtovat "indoktrinoida" sen kuolleiksi kiviksi, joilla heitellä toisia.

Se merkitsee, että paljastettiin sulkeutuneet sydämet, jotka usein kätkeyvät jopa kirkon opetusten tai hyvien aikomusten taakse, istuen Mooseksen istuimella ja tuomien joskus ylemmydentuntuisesti ja pinnallisesti vaikeita tapauksia ja haavoitettuja perheitä.

Se merkitsee, että vahvistettiin, että kirkko on hengessään köyhien kirkko, anteeksiantoa etsivien syntisten kirkko, eikä pelkää vanhurskaiden ja pyhiin; pikemminkin niiden, jotka ovat vanhurskaita ja pyhiä tuntiessaan olevansa köyhiä ja syntisiä.

Se merkitsee, että pyrittiin avartamaan näköaloja voittaen salaliittoteoriat ja sulkeutuneet näkökannat, puolustaan ja levittään Jumalan lasten vapautta,

välttämättä edelleen kristillisen uutuuden kauneutta, jota joskus peittää arkaaisen tai yksinkertaisesti käsittämättömän kielenkäytön ruoste.

Tämän synodin matkalla erilaiset mielipiteet, joita on ilmaistu vapaasti – ja valitettavasti joskus ei täysin hyvää tarkoittavilla tavoilla – ovat varmasti rikastuttaneet ja innoittaneet vuoropuhelua; ne tarjosivat kuvan kirkosta, joka ei toimi "kumileimasimena" vaan ammentaa uskonsa ehtymättömästä lähteestä elävää vettä virvoittaakseen kuihtuneet sydämet.[1]

Ja – kirkon opetusviran selvästi määrittämien dogmaattisten kysymysten ohella – olemme nähneet myös sen, että se, mikä yhden maanosan piispalle näyttää normaalilta, voi toisen maanosan piispalle olla outoa, lähes skandaali. Se, mitä yhdessä yhteiskunnassa pidetään oikeuden loukkauksena, voi toisessa olla itsestäänselvä ja loukkaamaton sääntö. Se, mikä joillekin on omantunnonvapautta, on toisille pelkkää sekaannusta. Kulttuurit ovat keskenään hyvin erilaisia ja jokainen yleinen periaate – kuten sanoin, kirkon opetusviran selvästi määrittämät opilliset kysymykset – jokainen yleinen periaate on inkulturoitava, jos halutaan, että sitä noudatetaan ja sovelletaan.[2]

Vuoden 1985 piispainsynodi, joka vietettiin Vatikaanin II kirkolliskokouksen päätymisen 20-vuotisjuhlaa, puhui inkulturaatiosta "autenttisten kulttuuriarvojen sisäisenä muuttumisena, kun ne integroidaan kristinuskoon, ja kristinuskon juurtumisena erilaisiin inhimillisiin kulttuureihin".[3] Inkulturaatio ei heikennä todellisia arvoja, vaan osoittaa niiden todellisen voiman ja autenttisuuden, sillä ne sopeutuvat muuttumatta tai pikemminkin muuttavat rauhanomaisesti ja asteittain eri kulttuureita.[4]

Olemme nähneet myös erilaisuutemme rikkauden kautta sen, että edessämme oleva haaste on aina sama: evankeliumin julistaminen nykyihmisille puolustaan perhettä kaikilta ideologisilta ja individualistisilta hyökkäyksiltä.

Ja lankeamatta koskaan relativismin tai toisten demonisoimisen vaaroihin olemme pyrkineet täysin ja rohkeasti kohtaamaan Jumalan hyvyden ja laupeuden, joka ylittää inhimilliset laskelmamme ja haluaa vain sitä, että "kaikki ihmiset pelastuisivat" (1. Tim. 2:4). Näin liitimme tämän synodin laupeuden ylimääräisen riemuvoiton kontekstiin, jota kirkkoa kutsutaan elämään todeksi.

Rakkaat kanssaveljet,

kokemus synodista on saanut meidät myös ymmärtämään paremmin sen, että todellisia opin puolustajia eivät ole ne, jotka puolustavat kirjainta, vaan henkeä; ei ideoita vaan ihmisiä; ei muotoiluja vaan Jumalan rakkauden ja hänen anteeksiantonsa ilmaisuutta. Tämä ei merkitse sitä, että millään lailla vähäteltäisiin opillisten muotoilujen tärkeyttä (ne ovat välttämättömiä) tai lakien ja Jumalan käskyjen tärkeyttä, vaan tosi Jumalan suuruuden ylistämistä, sillä hän ei kohtelee meitä ansioidemme eikä tekojemme mukaan, vaan ainoastaan laupeutensa rajattoman anteliaisuuden mukaan (vrt. Room. 3:21-30; Ps. 130; Luuk. 11:37-54). Se merkitsee vanhemman veljen (vrt. Luuk. 15:25-32) ja kateellisten työntekijöiden (vrt. Matt. 20:1-16) jatkuvien kiusausten voittamista. Se todella merkitsee, että arvostetaan enemmän lakeja ja käskyjä, jotka luotiin ihmistä varten eikä päinvastoin (vrt. Mark. 2:27).

Tässä mielessä ihmisen välttämätön katumus, työ ja ponnistukset saavat syvällisemmän merkityksen, eivät sen pelastuksen hintana, jonka Kristus ilmaiseksi toteutti ristillä, vaan vastauksena hänelle, joka ensin on rakastanut meitä ja pelastanut meidät viattoman verensä hinnalla, kun vielä olimme syntisiä (vrt. Room. 5:6).

Kirkon ensimmäinen velvollisuus ei ole tuomioiden tai kirkonkirousten jakaminen, vaan Jumalan laupeuden julistaminen, kääntymykseen kutsuminen ja kaikkien ihmisten johdattaminen Herran

Jatkuu seuraavalla sivulla

Pyhä isä

pelastukseen (vrt. Joh. 12:44-50).

Autuas Paavali VI totesi suurenmoisesti: "Voimme ajatella, että jokainen syntimme tai pakomme Jumalan luota sytyttää hänessä intensiivisemmän rakkauden liekin, halun saada meidät takaisin ja liittää meidät uudestaan pelastussuunnitelmaansa... Kristuksessa Jumala ilmoittaa itsensä rajattoman hyvänä... Jumala on hyvä. Eikä ainoastaan itsessään: Jumala on, sanokaamme se itkien, hyvä meitä kohtaan. Hän rakastaa, etsii, ajattelee meitä, tuntee meidät, innoittaa ja odottaa meitä. Hän on – jos niin voi sanoa – onnellinen sinä päivänä, jona käännyimme takaisin ja sanomme: Herra, armahda minua hyvyydessäsi. Näin meidän katumuksestamme tulee Jumalan ilo." [5]

Myös pyhä Johannes Paavali II vahvisti, että "kirkko elää aitoa elämää tunnustaessaan ja julistaessaan laupeutta... ja tuodessaan ihmisiä Pelastajan laupeuden lähteille, joiden uskottu hoitaja ja jakaja se on". [6]

Myös paavi Benedictus XVI sanoi: "Laupeus on todellisuudessa evankeliumin sanoman keskeinen ydin, se on itsensä Jumalan nimi... Kaikki, mitä kirkko sanoo ja tekee, tuo ilmi laupeutta, jota Jumala tuntee ihmistä kohtaan. Kun kirkon on muistutettava totuudesta, jota ei tunnusteta, tai hyvästä, jota loukataan, kirkko tekee tämän aina laupiaan rakkauden innoittamana, jotta ihmisillä olisi elämä, yltäkylläinen elämä (vrt. Joh. 10:10)." [7]

Tässä valossa ja sen armon ajan vuoksi, jonka kirkko on kokenut puhuessaan ja keskustellessaan perheestä, tunneimme rikastuneemme vastavuoroisesti. Monet meistä ovat kokeneet Pyhän Hengen toiminnan, hänen, joka on synodin todellinen vaikuttaja ja ohjaaja. Kaikille meillemme sanalla "perhe" on toinen kaiku kuin ennen synodia. Siinä tiivistyy jo perheen kutsumus ja koko synodin tien merkitys. [8]

Itse asiassa kirkolle synodin päätös merkitsee, että todella palaamme "kulkemaan yhdessä" tuodaksemme kaikkialle maailmaan, jokaiseen hiippakuntaan, yhteisöön ja tilanteeseen evankeliumin valon, kirkon syleilyn ja Jumalan laupeuden avun! Kiitos!

Franciscus

Viitteet:

- [1] Vrt. kirje Argentiinan paavillisen katolisen yliopiston kanslerille teologisen tiedekunnan 100-vuotisjuhlan johdosta, 3. maaliskuuta 2015.
- [2] Vrt. Paavillinen raamattukomissio, Usko ja kulttuuri Raamatun valossa (1981); Vatikaanin II kirkolliskokous, Gaudium et spes, 44.
- [3] Loppuraportti (7. joulukuuta 1985): L'Osservatore Romano, 10. joulukuuta 1985, 7.
- [4] "Pastoraalisen tehtävänsä vuoksi kirkon on aina kiinnitettävä huomiota historiallisiin muutoksiin ja ajattelutapojen kehitykseen, ei varmasti alistuakseen niihin, vaan voittaakseen esteet, joita ne saattavat muodostaa kirkon neuvon ja ohjeiden vastaanottamiselle" (kardinaali Georges Cottierin haastattelu La Civiltà Cattolica-lehdessä 3963-3964, 8. elokuuta 2015, s. 272).
- [5] Saarna 23. kesäkuuta 1968: Insegnamenti VI (1968), 1177-1178.
- [6] Kiertokirje Dives in misericordia, 13. Hän sanoi myös: "Pääsiäissalaisuudessa... Jumala ilmestyy meille sellaisena kuin on: hän on helläsydäminen Isä, joka ei luovuta lastensa kiittämättömyyden vuoksi ja on aina valmis antamaan anteeksi (Johannes Paavali II, Regina Coeli 23. huhtikuuta 1995: Insegnamenti XVIII, 1 [1995], 1035). Näin hän kuvasi laupeuden vastustamista: "Nykyinen mentaliteetti näyttää ehkä aikaisempaa enemmän vastustavan ajatusta laupeu-

Laupeuden riemuvouden pyhiinvaellus Roomaan 1.- 6.3.2016

Paavi Franciscuksen kehotusta noudattaen järjestämme lyhyen pyhiinvaelluksen Laupeuden riemuvouden kunniaksi.

Pyhiinvaelluksen ohjelmassa on:

- paavin yleisvastaanotto
 - vierailu ja messu Rooman neljässä basilikassa
 - käynti katakombeissa ja Kolosseumissa
 - Rooman historiallinen keskus
 - Sikstuksen kappeli
 - messu paavin kanssa sunnuntaina, laupeuden ovi
- Joka päivä on messu sekä hartaushetkiä kuten laudes, vesper tai ruusukko

Tarkempi ohjelma lähetetään mahdollisimman pian.

Pyhiinvaelluksen hinta on 850 € (2 hengen huoneissa). Yhden hengen huoneen lisä 30 euroa. Pyhiinvaelluksen hintaan kuuluvat muun muassa:

- suorat Finnarin lennot: Helsinki-Rooma. Lähtö tiistaina 1.3.2016 klo 16.30 ja paluu sunnuntaina 6.3.2016 klo 19.55 (saavumme Helsinkiin klo 00.20)
- majoitus Piazza Farnesen laidalla sijaitsevassa birgittalaisarten vierastalossa
- aamiaiset, illalliset ja melkein kaikki lounaat
- oma bussi
- kaikki vierailut

Ilmoittautuminen 5. joulukuuta mennessä sisar Barbaralle p. 040 9644529 tai sisar.barbara@gmail.com

Maksut maksetaan pankkitilille: Marco Pasinato, FI48 1014 3500 2455 80 Maksettaessa merkitään viestiksi "Laupeuden riemuvouden pyhiinvaellus Rooma 2016" ja oma nimi.

- sitova ennakkomaksu 250 € 10.12.2015 mennessä
- toinen erä 250 € 15.1.2016 mennessä
- kolmas erä 350 € (tai 380 €) 20.2.2016 mennessä

Tiedustelut isä Marco Pasinato,
puh. 050 5377775
marco.pasinato@katolinen.fi

den Jumalasta, pyrkien sulkemaan elämästä ja poistamaan ihmisten sydämistä koko laupeuden idean. Sana ja käsite 'laupeus' näyttää aiheuttavan levottomuutta ihmisessä" (kiertokirje Dives in misericordia [30. marraskuuta 1980], 2).

[7] Regina Coeli 30. maaliskuuta 2008: Insegnamenti IV, 1 (2008), 489-490; ja puhuen laupeuden voimasta hän totesi: "Laupeus asettaa rajan pahalle. Siinä ilmenee Jumalan erityinen luonto: hänen pyhyytensä, totuuden ja rakkauden voima" (saarna Jumalan laupeuden sunnuntaina 15. huhtikuuta 2007: Insegnamenti III, 1 [2007], 667).

[8] Sanan "perhe" analysoiminen auttaa meitä tiivistämään kirkon tehtävän:

- Muovata uusia sukupolvia elämään rakkautta toiseksi vakavasti, ei individualistisena mielihyvän etsintänä joka sitten heitetään pois, vaan jotta jälleen uskotaan autenttiseen, hedelmälliseen ja pysyvään rakkauteen ainoana tienä itsestä lähtemiseen ja toiselle avautumiseen, yksinäisyyden poistamiseen, Jumalan tahdon todeksi elämiseen, itsensä toteuttamiseen täysin; jotta ymmärretään, että avioliitto on "paikka, jossa Jumalan rakkaus ilmenee, elämän pyhyiden puolustamiseksi, jokaisen elämän; aviollisen sieten ykseyden ja purkamattomuuden puolustamiseksi merkinä Jumalan armosta ja ihmisen kyvystä rakastaa vakavasti" (saarna synodin avajaismessussa 4. lokakuuta 2015); ja jotta annetaan arvoa avioliitton valmistautumiselle tilaisuutena syventää ymmärrystä avioliiton sakramentin kristillisestä merkityksestä.
- Kulkea toisia kohti, koska itseensä sulkeutunut kirkko on kuollut kirkko. Kirkko, joka ei lähde omalta alueeltaan etsimään, saattamaan ja johdattamaan kaikkia Kristuksen luo, on kirkko, joka peittää lähetystehtävänsä ja kutsumuksensa.
- Tuoda ilmi ja levittää Jumalan laupeutta hädänalaisille perheille, hylätyille ihmisille, unohdetuille vanhuksille, vanhempiensa eron haavoittamille lapsille, henkiinjäämisestä kamppaileville köyhille perheille,

overlemme kolkuttaville syntisille ja kaukana oleville, vammaisille, sielultaan ja ruumiiltaan haavoittuneille, tuskan, sairauden, kuoleman tai vainon repimille perheille.

- Valaista omiatuntoja, joihin usein vaikuttaa vahingollinen, hienovarainen dynamiikka, joka pyrkii jopa asettamaan Jumalan, Luojan sijaan: nämä dynamiikat on paljastettava ja niitä vastaan on taisteltava kunnioittaen täysin jokaisen ihmisen arvokkuutta.
- Saada aikaan ja nöyrästi rakentaa uudelleen luotamusta kirkkoa kohtaan, jota ovat vakavasti heikenteneet kirkon omien lasten käytös ja synnit. Valitettavasti joidenkin pappien kirkon sisällä aiheuttamien skandaalien kielteinen todistus on vahingoittanut kirkon uskottavuutta ja hämärtänyt sen pelastavan sanoman kirkkautta.
- Työskennellä intensiivisesti tukeakseen ja rohkaisakseen vahvoja, uskollisia, monilapsisia perheitä, jotka jokapäiväisen elämän vaihoista huolimatta antavat jatkuvasti suurenmoisen todistuksen uskollisuudesta kirkon opetusta ja Herran käskyjä kohtaan.
- Suunnitella uudenlaista perhepastoraalityötä, joka perustuu evankeliumiin ja kunnioittaa kulttuurieroja; joka kykenee välittämään hyvän sanoman puoleensavetävällä ja ilontäyteisellä kielellä ja poistamaan nuorten sydämistä pelon omaksua lopullisia velvoitteita; joka kiinnittää erityisesti huomiota lapsiin, jotka ovat hajonneiden perheiden todellisia uhreja; innovatiivista pastoraalityötä, joka toteutuu asianmukaisena valmistamisena avioliiton sakramenttiin ja lopettaa vallitsevat käytännöt, jotka usein kantavat enemmän huolta näennäisten muodollisuksien täyttämisestä kuin kasvattamisesta elämäntilanteeseen sitoumukseen.
- Rakastaa ehdoitta kaikkia perheitä ja erityisesti niitä, jotka ovat vaikeuksissa: yhdenkään perheen ei pidä tuntea olevansa yksin tai suljettu pois kirkon rakkaudesta tai huolenpidosta. Todellinen skandaali on, jos pelätään rakastaa ja osoittaa tätä rakkautta konkreettisesti.

English-language Catechism for Adults

Would you like to become more familiar with the basic teaching of the Catechism of the Catholic Church? A study group of English-speaking people meets twice a month at the **Studium Catholicum, Ritarikatu 3 b A 4, Helsinki**. The study group is open to all those who are interested.

The next English Catechism will be on

- Monday November 23rd at 18.30
- Monday December 7th at 18.30

Contact person: **Diana Kaley**, 040-7235703, diana.kaley@studium.fi. Moderator of the group: fr. **Antoine Lévy, OP**.

Maallikkodominikaanit järjestävät Katekismuksen opiskelua

Studium Catholicumissa
Ritarikatu 3, III kerr., Kruununhaka

Kokoonnumme la 14.11.
klo 14 - 15.50 ja tutkimme
Katolisen kirkon katekismuksen
viimeistä osaa Kristillinen rukous,
s. 679-688. Lopuksi rukoilemme
vesperin. Seuraava kokoontuminen
on la 12.12.

Tervetuloa myös uudet osallistujat!

Maallikkodominikaanit

URKUMUSIIKIN JUHLAA KATEDRAALISSA

URKUREITA LÄHELTÄ JA KAUKAA

LIISA AHLBERG
PILVI LISTO-TERVAPORTTI
(Helsinki)

Urkukonsertti Pyhän Henrikin
katedraalissa torstaina
3. joulukuuta 2015 klo 18.00.

Artikkelit

Helsingin piispa Teemu Sippo SCJ antoi marraskuun alussa Fides-lehdelle haastattelun monesta ajankohtaisesta aiheesta.

Eirassa, piispantalon hiljaisuudessa piispa Teemu Sippo SCJ otti minut vastaan levollisen oloisena. Suomessa ja kotona Helsingissä hän on ehtinyt olla vain joitakin päiviä palattuaan viikkoja kestäneestä piispainsynodista ja käytyään vielä Suomen Ekumeenisen Neuvoston syyskokouksessa Porissa ja sitten Islannissa, jossa maan katolilaiset saivat uuden paivon. Haastattelussa piispa kertoi synodin työstä ja tuloksista samoin kuin muista ajankohtaisista aiheista.

Pohjoismaiden edustaja

Vaikka kuinka tiedotusvälineet ovat yrittäneet luoda kuvaa piispainsynodista riittaisena ja vähintäänkin kahtiajakautuneena kokouksena, ei piispa Teemu voi tällaista näkemystä allekirjoittaa. "Minusta kokemus oli veljellinen, ystävällinen ja iloinen. Ihmiset tutustuivat toisiinsa, ja välillämme vallitsi hyvä ilmapiiri."

Mutta kyllä synodissa keskusteltiin. "Tottakai oli erilaisia näkemyksiä, ja ne tuotiin avoimesti esille", piispa toteaa ja myöntää, että joukossa oli myös "joskus aika teräviäkin mielipiteitä". Mutta "se kuuluu asiaan".

Pohjoismaiden piispainkokouksen edustajana piispa oli saanut eväitä edustamistaan maista. "Loppujen lopuksi minä kuitenkin valmistin tekstin. Otin siinä huomioon niitä vastauksia, joita oli tullut meidän maistamme, ja tein yhteenvedon meidän tilanteestamme ja siitä, minkälaisia haasteita meillä Pohjoismaissa on. Ne ovat meillä kaikilla aika samanlaisia."

Katoliseen maailmaan verrattuna "Suomi, niin kuin muut Pohjoismaat, on aika liberaali maa. Täällä avioliitto ja perhe ja muutkin ihmissuhteet ovat vähän toisenlaisessa tilanteessa kuin joissakin kovasti katolisissa maissa. Tämä on meille selvä haaste."

Yleinen tahtotila

Piispa kertoi painottaneensa samaa, mitä monet muutkin: Synodin tarkoitus ei ole tuomita, osoitella sormella tai moralisoida, vaan "pikemminkin osoittaa, kuinka kaunis ja arvokas katolinen avioliitto- ja perhekäsitys on, ja sen avulla ohjata katolilaisia hyvään elämään ja jopa toimimaan jollakin tapaa mallina". Tämä tapahtuu kirkon avulla, kirkon, joka haluaa esimerkiksi, että "lapset varttuvat turvallisessa

Kuva Cristian Gennari/SIR

Ole katolilainen uskollisesti ja iloiten!

ympäristössä, oppivat tuntemaan avioliiton ja perheen merkityksen ja ovat siksi myöhemmällä iällä valmiita jäljittelemään sitä, mitä ovat kokeneet".

Piispa Teemu korosti myös avioliittokurssien merkitystä. Ne ovat kasvattaneet suosiotaan myös Suomessa. Se on todella hyvä asia. Huolellinen valmistautuminen on ehdottoman tärkeää, ettei sakramenttialiseen avioliittoon astuta liian kevyin perustein. Mutta kaikki työ ei ole kursien avulla vielä tehty. "Tapaamisia tarvitaan myös avioliiton solmimisen jälkeen. Monesti muutaman vuoden jälkeen tulee jo ongelmia ja tarvitaan neuvontaa, perhetapaamisia. Tietysti täytyy painottaa messussa käymistä, yhteistä rukousta perheissä ja muita asioita, jotka rakentavat perhettä."

Lisäksi on asia, josta synodissakin paljon keskusteltiin: integraatio. "Monet katolilaisetkin elävät niin sanotusti epäpätevissä avioliitoissa, ovat eronneet ja menneet uudelleen naimisiin. Meidän pitäisi huolehtia heistäkin", piispa Teemu painottaa ja sanoo, ettei voi olla niin, et-

tä "heidät vain siivotaan syrjään, kun todetaan, että he ovat tehneet väärin, eikä heistä sitten enää välitetä". Piispan mielestä "olisi tärkeää, että hekin tuntisivat olevansa katolisen kirkon jäseniä – ja tämä koskee myös homoseksuaalisesti tuntevia ihmisiä".

Yleisenä ilmapiirinä välittyi nimenomaan mukana kulkeminen, sielunhoito. "Se pitää saada paremmin esille. Tämä oli synodin isien pitkälti yksimielinen ajatus." Jatkossa varmaankin kuulemme sitten, mitä ohjeita paavi tästä asiasta antaa.

"Tästähän käytiin tietysti keskustelua, muttei niinkään opillista keskustelua, koska oppi on selvä, aivan kirkas – se on katolinen opetus avioliitosta ja perheestä", piispa korosti mutta sanoi myös, että pastoraalisen käytännön osalta oli jonkin verran erimielisyyksiä. "Olisiko esimerkiksi eronneiden ja uudelleenavioituneiden tapauksessa jossakin tiettyssä vaiheessa mahdollista, että jonkinlaisen katumusajan jälkeen heidänkin annettaisiin osallistua sakramenteihin?" piispa kysyi ja totesi: "Tämä oli suuri kysymys synodissa."

Synodi teki selväksi, kuinka tärkeä perhe on

Synodin isät ovat tulkinneet synodin antia monella eri tavalla. Piispa Teemun mielestä "tuli ainakin selväksi, kuinka tärkeä perhe on". "Ehkä usein, kun ajatellaan perhettä, se on niin lähellä meitä, ettemme sitä näe emmekä ymmärrä sen merkitystä, mutta jos ajatellaan tarkemmin, niin mitä me olisimme ilman perhettä? Se on valtavan tärkeä. Ei pelkästään ydinperhe, vaan myös isoäidit ja isoisät, sedät ja tädit ja niin edelleen. Sitten on tietenkin myös perheitä, jotka ovat jollakin tavalla haavoittuneet, joissa ei ole ehkä isää tai äitiä tai joissa eletään vaikeissa olosuhteissa – on köyhyyttä, pakolaisuutta, kaikenlaisia. Kaikista pitäisi pitää huolta ja kaikkia auttaa."

Piispa nosti synodin keskusteluista esiin myös sen, ettei ihan tavallisia perheitäkään saa unohtaa ja jättää vaille tukea. Se on hyvä huomio, sillä eihän todellisuuskään ole pelkkiä epätavallisia olosuhteita. Onko aina pakko olla ongelmia, en-

Artikkeleita

nen kuin huomata ja saa tukea? Ehkäpä se on maallistumisen seurausta: hyvästä ei puhuta, hyvä ei kiinnosta. Eihän lehdistökään yleensä kiinnitä huomiota mihinkään normaaliin. Perheiden tukeminen ongelmissaan ja kaikessa normaaliudessaankin on selvästi suuri ja tärkeä haaste koko kirkolle, erityisesti sen paimenille.

Laupeuden riemuvuosi alkaa

Piispa Teemu myönsi, että hänen syksynsä on ollut niin kiireinen, ettei hän vielä ole ehtinyt paljon keskittyä ylimääräisen laupeuden riemuvuoden tapahtumiin. Synodi itsessään ja siihen valmistautuminen vei niin paljon aikaa. Nyt voi katsetta kääntää tulevaan.

”Toivon, että nyt kun pappienneuvosto ja pastoraalineuvosto kokoontuvat piakoin, saataisiin luotua jonkinlainen ohjel-

Kuva Marko Tervaportti

ma hiippakunnalle. Sitten tiedetään, mitä tehdään.”

Yksi ehdotus piispalla ainakin on mielessä. Piispainkokouksessa oli pohjoismaisten kollegojen kanssa pohdittu, että voitaisiin järjestää yhteinen keräys pakolaisia varten, ehkä paastokeräyksenä. ”Se oli oikein hyvä ajatus ja sopii hienosti laupeuden vuoden teemaan. Olen kyllä kuulut, ettei se ehkä onnistu ihan näin yksinkertaisesti, mutta ajatus on kyllä hyvä.” Jossakin muodossa keräys pakolaisille varmaankin toteutuu.

Onneksi ”paavi antaa paljon. Hän heittää palloja meille koko ajan, puhuu armahtavuudesta ja laupeudesta. Hän pitää ihania saarvoja, joita voisi tietysti lukea ja painaa ja mietiskellä.” Niissä on aina tuoretta materiaalia.

Piispa avaa riemuvuoden pyhän oven Pyhän Henrikin katedraalissa juhlallisessa liturgiassa 13. joulukuuta. ”Periaatteessa se olisi aina auki – ehkei kuitenkaan öisin –, niin että katolilaiset kulkiessaan sen läpi katedraaliin rukoilemaan saisivat sitten – tavallisin ehdoin – aneen.”

Ekumenian johtopaikalla

Piispa on toiminut viimeiset kuusi vuotta, kaksi kautta, Suomen Ekumeenisen Neuvoston puheenjohtajana. Hän on ollut tehtävässä ensimmäinen katolilainen. Hiljattain pidetyssä SEN:n syyskokouksessa seuraavaksi puheenjohtajaksi valittiin Suomen evankelis-luterilaisen kirkon arkkipiispa Kari Mäkinen. Mistään suunnanmuutoksesta ei kuitenkaan ole kyse, sillä ”yleensä Turun luterilainen arkkipiispa on toiminut puheenjohtajana, niinpä tämä on vain ihan normaalia vaihtelua. Enemmänkin nykyinen tilanne (katolinen puheenjohtaja ja ortodoksinen pääsihteeri) on ollut poikkeus”, piispa Teemu vakuuttaa.

Piispa kuvailee SEN:n puheenjohtajuutta vastuulliseksi tehtäväksi, ei kuitenkaan miksikään itsevaltaiseksi toimeksi. ”Puheenjohtaja ennen muuta kokoaa joukkoa yhteen ja ottaa huomioon erilai-

vain aikaperspektiivistä”, piispa toteaa ja sanoo hymyillen: ”Jos ajatellaan, minäkäläinen ekumenian tila oli vaikkapa 40 vuotta sitten, niin varmaankin se oli aika toisenlainen kuin nykyään. Kyllä se menee eteenpäin, jopa vähän niin kuin itses-tään.”

Piispan mielestä ekumeniassa tärkeää on sekä henkilötaso että asiataso. ”Minusta tuntuu, että henkilötasolla olemme menneet paljon eteenpäin: tunnemme toisiamme ja voimme helposti käydä keskusteluja keskenämme, pohtia asioita ja yhteistyötä.” Mutta asiataidon puolella ei kaikki ole yhtä helppoa. ”Se ei etene samalla tavalla, sillä meillä on vielä suuria eroja. Tämä tulee esiin jo siinä, miten eri kirkot ja yhteisöt käsittävät ekumenian päämäärän. Onko ekumenian päämäärä todella kristittyjen ykseys, niin kuin ainakin me katolilaiset ajattelemme, vai onko se enemmän jonkinlaista yhdessä Jumalan ja Jeesukseen Kristukseen uskomista Raamatun mukaan, yhdessä ylistämistä ja rukoilemista?” Tässä on piispan mukaan jatkuva haaste ekumenialle. Eivät kaikki välttämättä enää pyrikään siihen, että ”kaikki olisivat yhtä”. Vastarintaakin esiintyy, vaikka paavi Franciscus onkin aivan valtava ”ekumeeninen ilmiö”.

”Synodissa huomasi, kuinka vaikuttavia hänen saarnansa ovat. Vaikken osaan italiaa ollenkaan täydellisesti, aistin hänen sanojensa syvällisyyden ja suoruden, vilpittömyyden.” Hän todellakin puhuu kuin ihminen ihmiselle.

Positiivinen ongelma: kirkko kasvaa

Katolisen kirkon jäsenmäärän kasvu on huomattu myös oman kirkkomme ulkopuolella, kun tilanahtautteen vedoten lainataan esimerkiksi Tapanilan luterilaista kirkkoa joka toinen sunnuntai. Sielläkin käy ainakin satakunta lähiseudun uskovaa – ja silti katedraalin messu samaan aikaan on lähes yhtä täynnä kuin muina sunnuntaina.

”Tämä on todellinen kauhun tasapaino: Tarvitaan lisää tilaa, mutta ei ole rahaa. Suunnitelmia toki on, ja se on jo hyvä, että Tapanilassa on jotakin.” Toistaiseksi Rovaniemi ja Maarianhamina – ja muutkin paikat – vielä joutuvat odottamaan myös käytännössä toteuttamiskelpoisia ratkaisuja. ”Maarianhaminassa myynnissä on ollut yksi kirkko, mutta se olisi meille aivan liian kallis ja liian iso”, piispa toteaa vakavana. Kaikesta käy ilmi, että tilaratkaisuja pohditaan ja etsitään koko ajan. ”Helsingissäkin on pohdittu myös aivan vakavasti muiden kirkkotilojen käyttöä joitakin messuja varten. Katsotaan.”

On kuitenkin tietysti hyvin positiivista, että sekä uskovien että pappien lukumäärä kasvaa. Kuudessa vuodessa piispa Teemu on ehtinyt vihkiä yhdeksän pappia. Se on paljon se: ”Tuo luku on varmaankin ennätys reformaation jälkeen! Olen siitä todella iloinen, on yksi parhaista asioista piispalle se, että saa vihkiä uusia pappeja.”

Verotusoikeus olisi avuksi

Kirkon talouden itsenäisyys saisi merkittävän avun, jos katolisella kirkolla olisi oikeus kerätä jäsenmaksunsa valtionverotuksen yhteydessä – tällainen oikeushan kirkolla on esimerkiksi Ruotsissa. Sen to-

teutuessa kirkon olisi mahdollisuus vastata kasvamisesta aiheutuviin tarpeisiin, jopa uusien kirkkojen hankkimiseen ja ylläpitämiseen.

Yhdessä uskontokuntien kanssa verotusoikeudesta ei kuitenkaan ole keskusteltu. Silloin tällöin on kuitenkin kuulunut tyytymättömyyttä nykyistä järjestelmää kohtaan, joka ei kohtele kaikkia uskontokuntia yhdenvertaisesti. Kysymys kuuluu, miksi luterilaisen ja ortodoksinen kirkon lisäksi muilta uskontokunnilta esitetään mahdollisuus omalla kustannuksellaan kerätä jäsenmaksua verotuksen yhteydessä. Se vaikuttaa epäoikeudenmukaiselta.

”Me emme ehkä ole sanoneet sitä niin suoraan”, piispa vastaa ja jatkaa: ”vaikka kyllähän se sitä on”. Kirkko on pyrkinyt toimimaan asiassa hiljaisesti, myös viime aikoina, mutta jostakin on löytynyt aina myös vastustusta, ”ikään kuin kirkollisvero olisi pyhä asia, johon ei saa koskea”.

”Verotusoikeus olisi kyllä huomattava parannus. Tosin vastuunkanto kirkon taloudesta on pikkuhiljaa kasvanut muutenkin. Niin kuin katolilaisten määräkin.”

Iloja ja suruja

Oman paikalliskirkkomme elämä on piispan mielestä kehittynyt pääosin myönteiseen suuntaan. ”Katolilaisia on koko ajan enemmän ja he ovat innokkaasti mukana.”

Toisaalta piispaa huolestuttaa uskonnonopetuksen kohtalo. ”Se, miten uskonnonopetus järjestetään tulevaisuudessa ja mikä on sen sisältö, huolestuttaa minua todella.” Huolestuttavaa kehitystä olisi ainakin se, että kaikki lapset pantaisiin yhteisille uskontotunneille, joissa sitten yksi ja sama opettaja opettaisi kaikkia uskontoja. ”Onko tämä nyt sitten se ’ekumeeninen’ tapa toimia, se, että annetaan kaikille sama, ei varsinaisesti edes uskonnollinen vaan uskonnonhistoriallinen opetus?”

”Minusta se menee väärään suuntaan. Kyllä lasten pitäisi saada oman uskonnon opetusta, siihen heillä on oikeus.” Entä miten kirkko pystyisi sitten itse järjestämään katolisten lasten uskonnonopetuksen?

Oikeus uskonnonvapauteen

Yhteiskunta on omaksunut pitkälti negatiivisen uskonnonvapauskäsitteen. Sen mielestä ”paras uskonto on se, kun ei ole uskontoa ollenkaan”, piispa toteaa. Tästä on oltava huolissaan, ja siksi Suomen Ekumeenisessa Neuvostossakin on tämä aihe ollut esillä. ”Myös lapsilla on oikeus uskontoon.” Niinhän se on, ihminen on pohjimmiltaan uskonnollinen olento. Uskontoa ei pitäisi evätä lapsilta, vaan nimenomaan pitäisi pitää huolta siitä, että turvattaisiin heidän oikeutensa kasvaa uskonnon piirissä ja jäsentää maailmaa uskonnollisia käsitteitä tuntien.

Ehkäpä juuri siksi piispan viimeiset sanat tässä haastattelussa ovat tavallistakin merkityksellisemmät. Tervehdyksi kaikille katolilaisille hän halusi sanoa: ”Uskalla olla, kuka olet, ja ole katolilainen uskollisesti ja iloiten.”

Kiitos haastattelusta, piispa.

Marko Tervaportti

Kehitystä ja kysymyksiä

Voi olla vaikea nähdä, miten ekumenia on kehittynyt. ”Ehkä sitä voi hahmottaa

Mietiskely Jumalalle vihitystä elämästä ja ihmisen suostumuksesta

Me kaikki olemme tottuneet väitteeseen, että nykyihminen ei enää pystyisi sitoutumaan mihinkään elämäntehtävään, eikä edes väliaikaiseen, olkoon kysymyksessä opiskelusuunta, työpaikka tai avioliitto, uskonto tai kirkon palvelutehtävä. Aina kaivataan toisia elämäntavoitteita, jotka vastaisivat paremmin ihmisen hämärää elämänodotuksia. Monet ovat tyytymättömiä omaan tulevaisuuteensa, omien resurssiensa mahdollisuuksiin tai lähimmäisten ja yhteiskuntansa avustukseen.

Pelkäämme tehtävienne vaatimuksia, omaa suorituskykyämme ja ympäristömme kritiikkiä.

Emme luota kylliksi itseemme, vanhempien, opettajien ja työtovereitten neuvoihin, emmekä turvaudu uskon ja kirkon opastukseen puhumattakaan Jumalan armosta ja Vapahtajan rakkaudesta. Pitäisikö meidän myös joskus vaihtaa elämäntavoitteen toiseen, kuten jo on tullut muotiin? Tämä riippuu sitoumuksiemme luonteesta. Jos pyrkisimme noudattamaan sitoumustamme suorittamalla sen pelkästään omin voimin, olisimme todella surullisimpia ihmisiä. Silloin joudumme helposti omien luo- lojemme, ajatustemme tai toisten meille asettamien tavoitteitten uhriksi. Mutta kun meidän elämäntavoittemme vastavat Jumalaan viisauteen ja rakkauteen, suostumuksemme on kutsumuksen asia. Silloin elämme ilman suorituspainetta tai stressiä. Silloin elämäntehtävämme on juuri sopiva meille, ja meidän elämäntuormamme on kevyt (Matt. 11:30).

Jumalalle vihittyjen elämä

Elämme parhaillaan vuotta, joka haastaa meitä miettimään Jumalalle vihittyjen

Kuva Pekka Rantakari

elämän kutsumuksen tarkoitusta. Vuosi kutsuu meitä rukoilemaan niiden puolesta, joilla on ehkä aie omistaa koko elämänsä Jumalalle ja kirkolle, mutta joilta puuttuu rohkeutta ottaa vastaan kutsu vihkiä elämänsä taivaalliselle Isälle, niin kuin Jeesuksen äiti Maria ja monet pyhät ovat tehneet noudattaen Pyhän Hengen kehoituksia. Opimme heiltä, että hyvä suhde Jumalaan ei riipu ensi sijassa ihmisen omista suorituksista, vaan ennen kaikkea Jumalan rakkaudesta. Kutsumus

Jumalalle vihittyyn elämään on Pyhän Hengen lahja, karisma, jonka Herramme jakaa uskoille Jumalan ylistykseksi ja kirkkonsa rakennukseksi. Jos joku ottaa kiitollisin mielin vastaan sellaisen henkilökohtaisen kutsun, taivaallinen Isämme poistaa hänestä kaiken mikä estää häntä palvelemasta, ja kasvattaa meitä päivästä päivään Jeesuksen kaltaisiksi.

Me ilmaisemme sitoumuksiemme Jumalalle tilaisuudessa, jossa annamme evankeliumin kuuliaisuuden, pidätty-

vyiden ja köyhyyden lupaukset Jumalalle kirkon välityksellä. Kun kirkko vihki miehen ja naisen avioliittoon, nämä lupauvat toisilleen uskollisuutta myötä- ja vastoinkäymisissä kuolemaan saakka. Kun mies tai nainen taas on saanut kutsun omistaa elämänsä kokonaan Jumalalle, kirkko vihki hänet tähän elämäntuotoon ja liittää hänet samalla tiettyyn yhteisöön, jotta hän ei joutuisi yksin kilvoittelemaan, vaan saisi myös toisten yhteisön jäsenten tukea ja vuorollaan auttaisi heitä toteuttamaan lojaalisti yhteisiä tehtäviä.

Kirkon historiassa on syntynyt erilaisia elämän Jumalalle vihkimis- eli sitoutumismalleja: luostarijärjestöjä, sääntökuntia ja apostolisia yhteisöjä. Ja yhä niitä syntyy uusien ajan tarpeitten mukaan. Tietyn elämänsäännön ja yhteisön valinta itsessään ei saisi olla erityisen raskas suoritus, vaan pikemminkin sen pitää olla iloinen vastaus Jumalan kutsuun.

Sitoutumalla elämään evankelisten neuvojen mukaan ihminen liittyy lähemmin Kristukseen ja hänen ruumiiseensa, joka on kirkko. Kun sitoudumme saamaamme elämäntehtävään, Jumalan Pyhä Henki tulee avuksemme, niin kuin hän auttaa Herraamme Jeesusta suorittamaan elämäntehtävänsä kuuliaisuudesta taivaalliselle Isälleen. Silloin Jumalan Hengen lahja kantaa runsasta hedelmää meidän elämässämme: iloa, rauhaa, lempeyttä ja uskollisuutta (Gal. 5:22-23). Jumalalle vihitty mies tai nainen tulee tietoisesti kutsumuksestaan eläen yhteydessä ylösnousseen Vapahtajan kanssa, rukoillen ja tehden niitä tekoja, jotka hän on opettanut. Heidän yhteisönsä kaipaavat esimerkkejä ja tukea elämälleen - erityinen esikuva on Jerusalemin alkuseurakunta (Ap.t. 2:42-47).

isä Frans Voss SCJ

Ekumeeninen sisarten tapaaminen Turussa 24. – 25.10.2015

Muistatko vielä, että vietämme kirkossa Jumalalle vihityn elämän vuotta? Rukousketju kutsumusten puolesta on kulkenut hiippakunnassamme eri seurakunnissa ja keskuksissa.

Lokakuussa vietimme Turussa ekumeenista sisarten tapaamista. Kauniin loppusyksyn aurinkoisena lauantaina meitä oli koolla iloinen sisarten joukko, niin kuin oheinen kuva sen todistaa. Katolisten sisarten lisäksi tapahtumassa oli mukana myös kaksi evankelista mariantytärtä, jotka asuvat Naantalissa Luonnonmaalla sekä Turussa asuva sisar Helvi, joka kuuluu Ranskassa alkunsa saaneeseen protestanttiseen Reuillyn diakonissayhteisöön.

Hän kuuluu yhteisönsä ns. diasporasisariin ja toimii Turussa. Ortodoksiselta taholta saimme ystävällisen viestin niin Lintulan luostarista kuin Helsingissä vaikuttavalta sisaryhteisöltä. Valitettavasti he eivät nyt voineet osallistua tapahtumaan, mutta samoin he kuin myös karmeliittasisaret olivat rukouksin meidän kanssamme.

Lauantaiamulla aloitimme isä Ryszard Mis'in

Jatkuu seuraavalla sivulla

Artikkeleita

Ekumeeninen sisarten tapaaminen...

Jatkuoa edelliseltä sivulta

viettämällä messulla. Hän oli myös valmistanut hyvin seikkaperäisen esitelmän Jumalalle vihityn elämän eri vaiheista kirkon historiassa. Mielenkiintoista oli havaita, millaisia muotoja Jumalalle vihitty elämä saikaan eri aikoina vastatessaan haasteisiin, jotka syntyivät kirkossa ja yhteiskunnassa. Tulevaisuudenkin edessä saamme luottaa Jumalan armahtavaan laupeuteen, sillä aina tulee olemaan ihmisiä, jotka radikaalilla tavalla tahtovat seurata Kristusta köyhinä, kuuliaisina ja naimattomina. Esitelmän jälkeen meillä oli vain hiukan aikaa tehdä tuttavuutta luterilaisen sisarten kanssa, sillä birgittalaissisarten valmistama maukas lounas odotti meitä.

Yhteisen rukousvaelluksen aloitimme klo 15.00 katolisesta kirkosta. Yhdessä anoimme Jumalalta siunausta tapaamisellemme, jotta tällä tavoin meidänkin keskuudessamme ”Jumalalle vihityn elämän ekumenia auttaisi laajempaa tietä kohti kaikkien kirkkojen ykseyttä” (paavi Franciscuksen ilmaisema toive apostolisessa kirjeessään Jumalalle vihityn elämän vuotta varten). Vaeluksemme toinen pysähdyspaikka oli ortodoksinen kirkko, jossa kirkkoherra kertoi meille ensin kirkosta ja seurakunnasta ja piti meille rukouspalveluksen kanttorin kanssa. Kolmantena rukouspysäkinämme oli Turun tuomiokirkko, jonka rapusille pysähdyimme ensin yhteiskuvaan, ja kirkkoon siirtymisen jälkeen pastori Miika Aholan johdolla luimme ja lauloimme vesperin.

Birgittalaissisarten ystävät olivat järjestäneet tapahtuman yhdeksi huippukohdaksi matkan Naantaliin, jossa Naantalin kauniissa kirkossa klo 19.00 alkoi konsertti ”Stella Splendens – Loistava Tähti”. Konsertissa näyttelijä kuvasi pyhän Birgitan tuntemuksia ensin nuorena tyttönä ja sitten vanhana. Konsertin aikana taitava muusikko lauloi ja soitti vanhoja keskiaikaisia instrumentteja kuten organettoa, dulcimeria, sinfoniaa ja jousipsalttaria. Suurin osa meistä ei koskaan ollut edes nähnyt tai kuullut tällaisia soittimia. Mutta upeaa se oli! Tuhannet kiitokset vielä kerran teille, ystävät.

Kuinka onnellisia olimmekaan kun palasimme taas Ursininkadulle ja maittavan yön jälkeen meillä oli vielä sunnuntaiaamun ohjelmassa Lectio divina, eli syvennyimme sunnuntain evankeliumiin juuri ennen kuin sitten jo kokoonnuimme seurakunnan kanssa sunnuntain eukaristian viettoon. Kaikella hyvällä ja kauniilla on myös loppunsa ja niin päättyi meidänkin tapaamisemme, mutta rukouksemme ykseyden ja kutsumusten puolesta jatkuu...

Jeesuksen pikkusisar Leila

Kasvata iloiten

OSA II: Yhdeksän askelta isä J. Kentenichin mukaan

Toinen osa tiivistelmää sisar Katarzynan puheesta, joka käsittelee Schönstattin perustajan isä Joseph Kentenichin kasvatuseriä. Ensimmäiset viisi askelta julkaistiin edellisessä numerossa, tässä loput.

Kuudes askel: Isä ja äiti

Lapset tarvitsevat rajojen asettamista. Liian monet säännöt rajoittavat ihmistä, kun taas niiden puute synnyttää epävarmuutta ja aggressiota. Yritämme pysyä lastemme ystävinä. Mutta huomattavaa: lapsemme tarvitsevat jotain enemmän. He tarvitsevat äitiä ja isää.

Isä ja äiti antavat lapselleen tarvittavan tuen rakkautensa ja selvästi asetettujen rajojen kautta. Isä Joseph Kentenich puhuu uupumatta isän ja äidin auktoriteetista.

Hän sanoo: Tiedättekö, mitä auktoriteetti tarkoittaa? Se tarkoittaa auctor esse – olla tekijä, elämän antaja. Siinä on tuon käsitteen syvä merkitys: olla toisen itenäisen olennon tekijä.

Jos joku rakastaa lapsiaan, hänen ei tarvitse pelätä auktoriteettina olemista heille. Auktoriteetti perustuu rakkauden palvelemiseen. Niin me annamme lapsillemme.

Rajojen asettaminen voi tehdä minulle kipeää äitinä tai isänä, se voi olla rasittavaa, mutta lapset tarvitsevat noita rajoja ja meidän kasvattavaa vastustamme voidakseen pysähtyä. Kasvattajan johdonmukaisuus on myös tärkeää.

Se tarkoittaa, että jos kerran sanomme ”ei”, meidän on pysyttävä kannassamme. Lapset ovat ovelia ja kestäviä mitä tulee asetettujen rajojen tutkimiseen tai vanhempien taivutteluun muuttamaan mielensä. Jos lapset tuntevat olevansa vanhempiaan vahvempia tai kestävämpiä, se viime kädessä tekee heidät heikommiksi. Jos he taas tietävät, että vanhempien ei tarkoittaa aina ei ja kyllä tarkoittaa kyllä, se antaa heille tukea.

Lasten kasvattamisessa isän ja äidin yhteistyö on erittäin tärkeä. Isänä ja äitinä olemisen on lahja ja tehtävä. On mahdollista olla hyvä isä ja hyvä äiti, jotka eivät ainoastaan rakasta lapsiaan, vaan myös asettavat heille rajat rakkaudessaan.

Mietittävä:

- Onnistunko asettamaan rajoja lapsilleni?
- Olenko johdonmukainen?
- Mitä minulle merkitsee isänä/ äitinä olemisen?
- Mitä minulle merkitsee auktoriteetti?

Seitsemäs askel: Itsemme kasvattaminen

Ei ole mitään kauniimpaa kuin olla kasvattaja. Kasvattaja on se, jonka kasvatustoiminta muokkaa paljon enemmän häntä itseään kuin kasvatettavia.

Meidän pitäisi muistaa seuraava periaate: jos tahdomme olla isä ja äitejä luonnollisessa perheessä, jokaisen ongelman ja huonon puolen pitäisi ensin kulkea sydämemme kautta, ennen kuin reagoimme siihen sanoin. Reaktion täytyy ensin olla käsitelty meidän sydämessämme olemuksemme syvimpiin kerroksiin saakka. Silloin me kypsytämme jatkuvasti sen mukaan, mitä kehitys vahvaksi ja lahjakkaaksi persoonallisuudeksi edellyttää.

Kasvatuksen salaisuus on kasvatettava kasvattaja. Kasvatuksessa ihmeitä tekee se, joka ottaa tosissaan tietonsa ja sen, mitä opettaa ja vaatii muilta. Kasvatus on enimmäkseen itsensä kasvattamista. Äitinä ja isänä olemisen on lähes viimeinen tilaisuutemme saada oma kypsytymisen päätökseen ja tulla kypsäksi aikuiseksi, joka ei vanhana aiheuta pahennusta lapsilleen. Jos me olemme kasvatettavia kasvattajia, meidän sanamme ja tekemme ovat yhtä. Silloin me olemme aitoja. Murrosikäiset lapset ovat hyvin kriittisiä ja huomaavat kaiken sen, missä emme ole aitoja. Se voi tehdä meille kipeää, mutta kuitenkin se ennen kaikkea muistuttaa, että meidän itsekasvatuksemme ei ole vielä kokonaan valmis. Siksi tärkein motto onkin: älä koskaan lopeta työtä itsesi kehittämiseksi.

Mietittävä:

- Mihin suutuin lapsissani tänään?
- Oliko se jotain, missä itselläni on samanlainen ongelma?
- Olenko valmis vielä kasvattamaan itseäni?

Kahdeksas askel: Ilo

Jos minä kasvatan itseni todelliseen iloon, täysin kristilliseen iloon, silloin minussa herää epätavallinen voima ja into toimia. Eikö olekin niin, että surulliset tunteet halvaannuttavat, mutta iloiset tunteet vapauttavat intoa toimia ja koskettavat sydäntä?

Siellä, missä ilo otetaan vastaan ja sitä vaalitaan huolellisesti, siellä voimme odottaa, että työmme ja saavutuksemme ovat korkealaatuisia. Eikö olekin niin, että ilon vallitessa työhön kuuluu ajatus: tehkäämme se kunnolla!

Voi varmaankin sanoa, että kasvatus iloon on niin tervehdyttävää, että se pitäisi saada kaikkien ulottuville. Jos olemme iloisia, se vaikuttaa hyvin positiivisesti terveyteemme. Ja lopulta iloinen olemus on avain ihmisten sydämiin. Sellainen ihminen on kuin taikasauva, joka löytää toisesta ihmisestä hänen sielunsa salaisimman lähteen ja saa sen pulppuamaan. Sellainen ihminen ei herätä ainoastaan olemuksellaan, vaan myös sanallaan, puheellaan, käyttäytymisellään.

Siksi ehdotankin motoksenne: Kasvata itseäsi ja muita yhä enemmän ja enemmän kohti iloa.

Kiitollisuus on tärkeä ilon lähde. Hy-

vään iltarituaaliin voi kuulua katsaus taaksepäin ja sen miettiminen, miten Jumala on antanut meille lahjojaan lapsissamme.

Mietittävä:

- Millaisia lahjoja Jumala on antanut minulle tänään?
- Miten lapseni ovat tänään tuottaneet minulle iloa?

Millaisen rituaalin voimme ottaa perheessämme käyttöön, että saisimme siitä ilon lähteen?

Jos lapsemme ovat jo murrosiässä ja valittavat jatkuvasti, kysykäämme: millaisia positiivisia puolia heissä on?

Yhdeksäs askel: Virheet ovat sallittuja

Kun kasvatamme lapsia, meidän on jo heti alussa ymmärrettävä, että varmasti teemme virheitä! Tarkemmin sanoen: virheet ovat sallittuja. Sellainen asenne voi auttaa meitä pois jäykistelystä ja tiettyihin välineisiin väkisin takertumisesta. Jäykistely ei varmasti ole hyvä tie virheiden välttämiseen, se johtaa melko varmasti päinvastaiseen.

Kun Joseph Kentenich otti vastaan hengellisen ohjaajan tehtävän pallottiinisien alemmassa seminaarissa, hän sanoi oppilailleen:

Annan itseni kokonaan teidän käyttöönnne, kaiken mitä minulla on: tietoni ja tietämättömyyteni, taitoni ja kykenemättömyyteni, mutta ennen muuta annan teille sydämeni.

Hän siis ymmärsi, ettei pysty tekemään kaikkea täydellisesti. Aamuruokuksessaan isä Joseph Kentenich rukoili:

Huoleni ja ongelmani, mietteeni ja toiveeni, sanani ja tekoni, ansioni ja taisteluni, sen, mitä olen ja minkä omistan, sen Sinulle rakkaudessa annan.

Rakkauden lahja on tässä merkittävin asia. Sen ansiosta virheetkin voivat kantaa hedelmää. Ja sisäisen vapauden ja terveen etäisyyden asenne ovat siinä aivan varmasti apuna.

Mietittävä:

- Miten käyttäydyn, kun olen tehnyt virheen? Pystynkö tunnustamaan virheeni?
- Pelkäänkö tekeväni virheitä lasten kasvatuksessa?
- Mitä voisinkin tänään antaa armopääomaan?

Loppusanat isä Kentenichiltä

Kasvattajat rakastavat aina ja koskaan lakkaamatta!

Jos emme tänään tule intohimoisesti rakastaviksi kasvattajiksi, maailma pakenee meiltä. Silloin meistä tulee ehkä taitavia ja ammattinsa tuntevia työntekijöitä mutta ei luojia.

Kasvattajana olemisen on jatkuvaa luomista, jatkuvaa elämän synnyttämistä. Minun koko intohimoni, joka seuraa minua päivin ja öin, tiivistyy kysymykseen: miten voin palvella hoitooni annettuja? Ja kun aika tulee, astun taaksepäin ja annan heidän astua itsenäisesti eteenpäin omaa tietään. Tosi kasvattajan suurin ylpeydenaihe on, kun hänen lapsensa ylittää kirkkaasti hänet itsensä.

Hyvä Jumala, tue meitä tulemaan kasvattajiksi, jotka eivät koskaan lakkaa rakastamasta.

Hiippakunnan taloudesta

Hiippakunnan taloudellinen tulos (vuotuinen yli- tai alijäämä) on kehittänyt viime vuosina seuraavasti:

A Hiippakunnan tulos	
Vuosi	Euroa
2011	-14 198
2012	-4 027
2013	83 619
2014	161 622

Trendi on kiistatta positiivinen. Tuloksen muotoutumiseen vaikuttaa kuitenkin niin moni erillinen tekijä, että johtopäätöksiä tehtäessä on oltava varovainen. Tästä huolimatta voidaan todeta, että tuloksen paraneminen ei johdu suoraan ulkomaisten avustusten kasvusta tai valtion tuen lisääntymisestä. Taulukossa B on otettu huomioon Bonifatiuswerkin, Diaspora-kommissariat ja Ansgarwerkin antamat avustukset pois lukien pappien saama ylläpitoavustus ja havaitaan, että yhteenlaskettujen avustusten kokoluokka on pysynyt samana. Tämä ei siis selitä tuloksen kasvua.

B Avustukset Saksasta (ilman pappien ylläpitoa)	
Vuosi	Euroa
2011	483 801
2012	420 185
2013	362 351
2014	451 600

Valtion yleisavustus hiippakunnalle vuonna 2013 oli 48 021 euroa ja vuonna 2014 48 330 euroa, eli käytännössä vakio. Vuonna 2015 avustusta on alennettu 46 330 euroon, mikä oletettavasti johtuu Opetus- ja kulttuuriministeriön budjetin supistumisesta, sillä katolilaisten lukumäärä on kasvanut samoin kuin avustuksen perusteena olevat kustannukset (kuten ministeriön päätöksessään mainitaan; palaan tähän vielä saatuani vuoden 2015 muut luvut).

Tuloksen kehitykseen on siis etsittävä syitä muualta. Tällaisia syitä ovat mm. hiippakunnan sisältä saadut lahjoitukset, hiippakunnan oma varainkeruu ja hiippakuntalaisten maksamat jäsenmaksut (ks. taulukko C). Jäsenmaksu maksetaan aina hiippakunnan tilille, ei siis omalle seurakunnalle. Tämä on tärkeää, sillä se on hiippakunnan lähestulkoon ainoa jatkuva tulonlähde, jolla hiippakunta myös avustaa seurakuntia.

C Jäsenmaksut	
Vuosi	Euroa
2011	86 331
2012	82 460
2013	88 855
2014	101 352

Jäsenmaksujen kokonaismäärässä voidaan havaita merkittävä hyppäys sadantuhannen euron tasolle. Tämän voi tulkita hiippakuntalaisten anteliaisuuden ja kirkostaan tuntemaan vastuun konkreettisenä lisääntymisenä, sillä rekisteröityneiden katolilaisten lukumäärän kasvun

ohella (ks. taulukko D) myös maksettu jäsenmaksu *per capita* on kasvanut 6,9 eurosta 7,6 euroon 2013-2014 ilman että suositeltua jäsenmaksua (1,5% verotettavasta ansiotuloista) olisi nostettu.

D Katolilaisten lukumäärä	
Vuosi	Henkilöä
2011	11 874
2012	12 434
2013	12 853
2014	13 422

Tämä on rohkaisevaa, sillä hiippakunta käyttää saamiaan varoja mm. kirkko- ja seurakuntarakennusten sekä pappiloiden kunnostamiseen ja korjaamiseen, mikä on jo turvallisuuden kannalta välttämätöntä. Rakennuskanta alkaa ikävä kyllä olla sen ikäistä ja laatuista, että uusia korjaustarpeita syntyy tuon tuostakin, mihin täytyy jatkuvasti pyrkiä varautumaan.

Tämä pätee myös Stella Marikseen, jossa on tänä vuonna tehty lukuisia kunnostus- ja ylläpito töitä, kuten jätevesipuhdistamon uusiminen (ympäristön kannalta tarpeellinen parannus). Keskuksen lämmitysjärjestelmän muuttaminen energiatehokkaammaksi on nyt asiantuntijalausuntovaiheessa. Muista vuoden 2015 projekteista esimerkkinä mainittakoon Pyhän Joosefin kirkon alimman kerroksen remontointi pappilaksi, jossa on asumis- ja työtilat kahdelle papille.

On otettava huomioon, ettei hiippakunta saa muuta suoraa budjettitukea kuin jäsenmaksuista ja lahjoituksista. Budjettituella tarkoitan tässä sellaista könttäsummaa, jonka hiippakunta voi vapaasti käyttää kulloisenkin tarpeensa mukaan. Tällaista tukea eivät siis ole esimerkiksi Saksasta saadut avustukset, jotka on aina sidottu johonkin tiettyyn projektiin (tyypillisesti remonttiin) siten, että ne kattavat projektista tietyn prosentuaalisen osan ja hiippakunnan maksettavaksi jää loppuosaa. Avustukset on myös anottava projektia edeltävänä vuonna, mutta saadaan vasta projektiin valmistuttua kuitteja vastaan, mikä tarkoittaa, että hiippakunnan on vastattava ensin itse koko hankkeen rahoituksesta.

Kuten taulukko B osoittaa, riippuvaisuus Saksasta saadusta tuesta on edelleen suuri. Ilman sitä hiippakunnan toimintaa ei kyettäisi nykyisessä laajuudessaan rahoittamaan. Toisaalta olisi virhe tuudittautua ajatukseen, että ulkopuolinen taloudellinen tuki on automaattista ja jatkuu sellaisenaan *ad infinitum*, sillä saksalaisten apujärjestöjenkin rahoituspohja on viime vuosina kaventunut. Siksi painotan vielä, että maksukyvyyn turvaaminen ja projektien toteuttaminen takautuvien tukien varassa on haaste, josta hiippakunta ei selviytyisi ilman saamiaan jäsenmaksuja ja lahjoituksia.

Haluan hiippakunnan puolesta kiittää kaikista vastaanotetuista jäsenmaksuista ja lahjoituksista!

*Ekonomi Otto Nyberg
Hiippakunnan taloustoimisto*

Om stiftets ekonomi

Stiftets årliga ekonomiska resultat (årligt över- eller underskott) syns i tabell A.

Utvecklingen är helt klar positiv. Eftersom många olika faktorer inverkar på hur resultatet ser ut, är det trots det nödvändigt att vara försiktig med att dra slutsatser från det. Trots detta behov av försiktighet kan man utan tvekan konstatera att utvecklingen inte har sina direkta orsaker i stöd från utlandet eller från en ökning av statens bidrag. I tabell B räknas de olika stöden beviljade av Bonifatiuswerk, Diaspora-kommissariat och Ansgarwerke, ihop - med undantag för det stöd som utbetalas för prästernas uppehälle. Det går att observera att stödets storleks klass inte har varierat, de förklarar därför inte tillväxten.

Statens bidrag till stiftet var år 2013 €48021 och år 2014 €48330, i praktiken oförändrat. Stödet för år 2015 har sänkts till €46330, vilket sannolikt hör ihop med budgetnedskärningar eftersom både antalet katoliker och utgifterna som Undervisnings- och kulturministeriet använder för att bestämma bidragets storlek har ökat. (Mer om detta då de andra uppgifterna för år 2015 blir tillgängliga).

Vi bör alltså söka andra orsaker för den positiva utvecklingen. Orsakerna till den innefattar bl.a. donationer från inom stiftet, stiftets egna insamlingar samt medlemsavgifter (jmf Tabell C). Notera för övrigt att medlemsavgiften alltid skall betalas till *stiftets* konto, inte till den egna församlingens. Det här är viktigt eftersom den är stiftets ända säkra och fortgående inkomst som stiftet också använder för att understöda församlingar.

Man kan se ett märkbart uppsving i betalda medlemsavgifter år 2014, det här kan ses som ett konkret tecken på en större generositet och ett djupare engagemang för Kyrkan hos stiftets medlemmar. Förutom att antalet registrerade katoliker har ökat (se Tabell D), har också den betalda medlemsavgiften *per capita* stigit från €6.90 till €7.60 under perioden 2013-2014, utan höjning av den rekommenderade medlemsavgiften (d.v.s. 1.5% av den beskattningsbara inkomsten).

Det här är uppmuntrande eftersom stiftet använder de pengar det får bland annat för att renovera och reparera kyrkor, församlingsutrymmen och prästernas bostäder, vilket också är nödvändigt ur säkerhets perspektiv. Byggnadernas

ålder och kvalitet börjar dessvärre vara sådan att nya reparationsbehov ständigt dyker upp och vi strävar konstant efter att vara förberedda för dem.

Det här gäller även för Stella Maris där ett flertal oundvikliga reparations- och underhållsarbeten, som t.ex. installationen av en ny avloppsstation (nödvändigt för miljön), utförts i år. Vi arbetar också på att göra uppvärmningen av centret mer energieffektiv, just nu konsulterar vi experter inom området och söker offerter. Bland de andra projekten under 2015 kan nämnas renoveringen av St. Josefs kyrka i Kuopio där nedre våningen byggts om till kontors- och bostadsutrymmen för två präster.

Det bör tas i beaktande att stiftet inte får något annat direkt budgetstöd än medlemsavgifter och donationer. Med budgetstöd menar jag en klumpsumma som det står stiftet fritt att använda utgående från sina rådande behov. De bidrag som vi får från Tyskland utgör till exempel inte ett sådan stöd eftersom de alltid är knutna till ett specifikt projekt (ofta renovering) så att de täcker en bestämd procent av de totala kostnaderna medan stiftet står för resten. Anhållan om bidrag måste dessutom göras året före projektet inleds och utbetalas först efter att projektet fullbordats och kvittan sänts till bidragsgivaren, vilket betyder att stiftet först måste vara i stånd att finansiera hela projektet själv.

Det står klart från tabell B att vårt beroende av stöd från Tyskland fortsättningsvis är stort. Utan deras ekonomiska stöd skulle upprätthållandet av stiftets nuvarande verksamhetsnivå inte kunna finansieras. Det skulle å andra sidan vara ett allvarligt misstag att föreställa sig att det ekonomiska stödet utifrån är automatiskt och kommer att fortsätta på nuvarande nivå *ad infinitum*, eftersom de tyska hjälporganisationernas finansiella grund har reducerats under senaste år. Av dessa orsaker betonar jag igen att säkrandet av betalningsförmåga och fullbordande av projekt baserade på bidrag som ges först efter att arbetet fullbordats är en utmaning som stiftet inte skulle klara av utan inkomst från medlemsavgifter och donationer.

På stiftets vägnar tackar jag för alla de medlemsavgifter och donationer vi fått ta emot!

Economy of the Diocese

The annual financial profit or loss made by the diocese is recorded in Table A.

The trend is unambiguously positive. It is the result of many different contributing factors, however, and one ought to be careful when drawing conclusions. In spite of the disclaimer it can be said that the positive growth is not caused directly by increases in either grants from abroad or government allowances. Table B adds together the various grants received from the Bonifatiuswerk, Diaspora-kommissariat and Ansgarwerks, excluding support for priests, and it may be observed that the scale of the grants has not varied. Thus aid from abroad does not explain the growth trend.

The government allowance to the diocese remained practically constant at € 48,021 in 2013 and € 48,330 in 2014. In 2015 the allowance was reduced to € 46,330 presumably due to cuts in the Ministry's budget, despite growth in both the number of Catholics and the overall costs used by the Ministry of Education and Culture as a basis for determining the allowance. (More on this point when the 2015 figures are available.)

We must look elsewhere for reasons for the positive development. Such reasons include inter alia donations from members of the diocese, fundraising by the diocese and membership fees (cf. Table C). Note that the membership fee is to be paid to *the diocese*, i.e. not to the parish. This is important as it is virtually the only consistent source of income for the diocese and is furthermore used to by the diocese to fund needy parishes.

In the total amount of membership fees paid one may observe a significant leap in 2014. This can be interpreted as a concrete increase in the generosity of Catholics and their care for the Church, for in addition to the growth in the number of Catholics (cf. Table D) also the membership fee paid *per capita* has grown from 6.9 euros to 7.6 euros 2013-2014 (without the actual recommended fee of 1.5% of taxable income having been raised).

This is encouraging since the diocese makes use of the funds it receives for instance in renovating and repairing church buildings, parish halls and rectories; a ne-

cessity from the safety point of view as well. The age and quality of many buildings unfortunately ensure that new construction needs steadily pop up. This is something for which we constantly try to prepare.

The same applies to Stella Maris where much needed maintenance and repair work was done this year, e.g. installation of a new sewage station (a necessary environmental improvement). We are also proceeding with upgrading the heating system at the centre to a more energy-efficient one and are currently at the stage of consulting experts and receiving offers. An example of other projects in 2015 is the new rectory at St. Joseph's in Kuopio where the ground floor was turned into living-quarters and offices for two priests.

It should be taken into account that membership fees and donations are virtually the only sources of budgetary support for the diocese. By budgetary support I mean a lump-sum amount which the diocese is free to use according to its prevailing needs. The grants from Germany, for instance, do not constitute such support as they are always tied to a specific project (typically renovation) covering a certain percentage of the total cost while the diocese must pay for the rest. The grants must be applied for the year preceding any project and are paid in arrears against receipts upon the completion of the project, which means that the diocese must first be able to finance the whole project by itself.

As is clear from Table B the dependence on the German charities remains great. Without their financial support the present scope of diocesan activity could not be sustained. On the other hand thinking that outside help is automatic *ad infinitum* would be entertaining a false sense of security, for the financial base of the German charities has been reduced in recent years as well. Therefore I emphasize that maintaining solvency and realizing projects on grants paid *ex post* is a challenge the diocese could not cope with without the membership fees and donations.

On behalf of the diocese I wish to thank for all membership fees and donations received!

Tunnistatko ketä kuvassa on? Tässä ja seuraavissa Fideksen numeroissa esitellään aina yksi ryhmäkuva vanhan Stella Mariksen lapsista. Jos tunnistat itsesi tai ystäväsi, niin soita Raimo Painiolle, 0400-267691, tai lähetä sähköpostia Kati Pap-Dévényille, kati.pap.devenyi@gmail.com, ja ilmoita, kuka kuvassa olet tai kuka ystäväsi on, niin saamme vähän tarkempaa tietoa tallennettua arkistoon.

Auktoriteetti kirkossa

Katolinen, luterilainen ja ortodoksinen näkökulma

Seminaarisarjan päättävä kokoava keskustelu

Suomen evl. kirkko, Kirkkohallituksen teologisten asiain yksikkö, Studium Catholicum, Suomen Ekumeeninen Neuvosto

ἵνα πάντες ἐν ὧσιν - Ut unum sint - Että he olisivat yhtä

Lähtökohtana kolmen seminaarin sarjalle keväällä 2015 oli Faith and Order -komission lähentymisasiakirja Kirkko: Yhteistä näkyä kohti. Dokumentti kokoaa yhteen sen, miten käsitykset ovat lähentyneet kirkko-opin ymmärtämisessä lukuisten monenkeskisten ja kahdenvälisen teologisten dialogien pohjalta. Yksi jäljellä olevista kysymyksistä, joka yhä vaatii lisäyöstämistä, on kysymys "auktoriteetista" kirkossa. Se on läheisessä yhteydessä kysymyksiin sitovasta opetuksesta ja maailmanlaajasta ykseyden virasta. Kohtaamisten sarjan kautta pyrimme antamaan tilaa avoimelle keskustelulle ja antamaan näin impulsseja viralliselle ekumeeniselle työlle kirkkojen välillä ja myös niiden sisäisille keskusteluille. Seminaarisarjan päättävässä tilaisuudessa summataan keskustelujen anti.

Auktoriteetti ja sen käyttö kirkossa

Monet kahdenväliset dialogit osoittavat, että kirkot ovat ottaneet merkittäviä askeleita kohti yhteisymmärrystä koskien auktoriteettia, kirkollista valtaa ja sen käyttämistä. Kirkkojen välillä on kuitenkin eroja sen suhteen, minkälainen painoarvo auktoriteetin erilaisille lähteille olisi annettava, missä mittakaavassa ja millä tavoin kirkko voi tulla normatiiviseen uskonilmaukseen ja mikä rooli erityisellä vihkimysviralla on auktoritatiivisessa ilmoituksen tulkinnassa. Näistä erimielisyyksistä huolimatta kaikilla kirkkoilla on huoli siitä, että evankeliumia tulee julistaa, tulkita ja elää maailmassa todeksi nöyryyksi, mutta vakuuttavalla auktoriteetilla. Eikö sillä, että etsitään ekumeenista lähentymistä tavasta, jolla kirkollinen valta tunnustetaan ja sitä käytetään, tule olla luova merkityksensä tässä kirkkojen lähetystehtävässä? **Kirkko**, kappaleet 48-51.

Seminaarisarjan päättävä kokoava keskustelu Tiistaina 24. marraskuuta klo 14-16, Studium Catholicum, Ritarikatu 3, Helsinki.

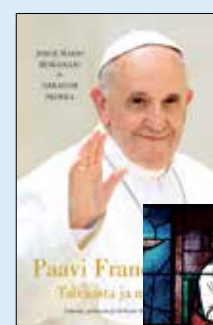
Keskustelussa mukana ovat mm. piispa Matti Repo, piispa Teemu Sippo, professori, isä Antoine Levy ja tohtorikoulutettava Heidi Zitting. Keskustelua seuraa isä Slava Skopets.

Lämpimästi tervetuloa mukaan!

KATT:in syksyn kirjauutuuksia

Jorge Mario Bergoglio
- Abraham Skorka
**Paavi Franciscus –
Taivaasta ja maasta**

Uskosta, perheestä ja kirkosta 2000-luvulla Kirjan keskusteluissa silloinen arkkipiispa Bergoglio ja rabbi Skorka jakavat ajatuksiaan uskonnosta, järjestä ja ihmiskunnan haasteista uuden vuosituhaten alussa. Nid. 227 s. Hinta 25,-

Frans Voss
SCJ
Matka Jumalan sydämeen

Isä Fransin lempeät ja viisaat kirjoitukset kutsuvat tekemään matkaa Jumalan sydämeen yhdessä hänen Poikansa kanssa, joka tuli ihmiseksi johdattaakseen ihmiset elämän lähteelle. Nid. 135 s. Hinta 19,-

TRIDENTIINISIÄ MESSUJA

Pyhän Henrikin katedraalissa
Sunnuntaina 6.12.2015
klo 13.00
(isä Anders Hamberg)

Gregorius-yhdistyksen järjestämiä tridentiinisiä messuja vietetään Pyhän Henrikin katedraalissa normaalisti aina kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina klo 13.00.

A Tridentine Mass is celebrated again on Dec. 6th in Saint Henry's Cathedral at 13.00. These Masses are celebrated in the Cathedral normally every first Sunday of a month at 13.00.

SOCIETAS SANCTI GREGORII MAGNI
gregoriusyhdistys.wordpress.com

Syksyn kirjauutuudet
katolinenkirjakauppa.net

Nuorille

Tapaaminen Jeesuksen kanssa

Laupias samarialainen

Luuk. 10:25-37

Muuan lainopettaja halusi panna Jeesuksen koetukselle. Hän kysyi: "Opettaja, mitä minun pitää tehdä, jotta saisin omakseni iankaikkisen elämän?" Jeesus sanoi hänelle: "Mitä laissa sanotaan? Mitä sinä itse sieltä luet?"

Mies vastasi: "Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi ja koko sielustasi, koko voimallasi ja koko ymmärrykselläsi, ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi."

Jeesus sanoi: "Oikein vastasit. Tee näin, niin saat elää."

Mies tahtoi osoittaa, että hän noudatti lakia, ja jatkoi: "Kuka sitten on minun lähimmäiseni?"

Jeesus vastasi hänelle näin: "Eräs mies oli matkalla Jerusalemissa Jerikoon, kun rosvojoukko yllätti hänet. Rosvot veivät häneltä vaatteetkin päältä ja pieksivät hänet verille. Sitten he lähtivät tiensä ja jättivät hänet henkivierriin. Samaa tietä sattui tulemaan pappi, mutta miehen nähdessään hän väisti ja meni ohi.

"Samoin teki paikalle osunut leeviläinen: kun hän näki miehen, hänkin väisti ja meni ohi. "Mutta sitten tuli samaa tietä muuan samarialainen. Kun hän saapui

paikalle ja näki miehen, hänen tuli tätä sääli.

"Hän meni miehen luo, valeli tämän haavoihin öljyä ja viiniä ja sitoi ne. Sitten hän nosti miehen juhtansa selkään, vei hänet majataloon ja piti hänestä huolta.

"Seuraavana aamuna hän otti kukkurosta kaksi denaaria, antoi ne majatalon isännälle ja sanoi: 'Hoida häntä. Jos sinulle koituu enemmän kuluja, minä korvaan ne, kun tulen takaisin.'

"Kuka näistä kolmesta sinun mielestäsi oli ryöstyksen miehen lähimmäinen?" Lainopettaja vastasi: "Se, joka osoitti hänelle laupeutta." Jeesus sanoi: "Mene ja tee sinä samoin."

Kommentti

Kuka on minun lähimmäiseni? Tämä kysymys on erittäin tärkeä, koska en-

simmäinen käsky määrää meitä rakastamaan Jumalaa mutta myös lähimmäisiämme.

Jeesus vastaa kysymykseen kauniilla vertauksella. Nykyisin meille todennäköisesti ei sano mitään se, että laupeuden osoittaja oli samarialainen. Mutta siihen aikaan samarialaiset olivat yhtä kuin pettureita juutalaisille. He lukivat ainoastaan viittä ensimmäistä Mooseksen kirjaa, eivätkä hyväksyneet muita Vanhan testamentin kirjoja. Sen lisäksi Jerusalemin temppeli ei ollut samarialaisille tärkein Jumalan huone, vaan he uhrasivat hänelle eräissä toisessa paikassa.

Tämän takia se, että Jeesus sanoi tuon samarialaisen käyttäytyvän hyvänä Jumalan poikana, kuulosti varmasti vaikeasti hyväksyttävältä juutalaisten korvissa. Se oli melkein jumalanpilkkua.

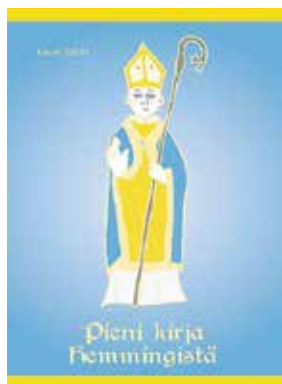
Minun lähimmäisiäni eivät ole pelkkään sisarukseni tai vanhempani. Heitä ovat kaikki ne ihmiset, jotka ovat ympärilläni ja jotka tarvitsevat minua, vaikka en tunnista heitä tai vaikka he olisivat vastustajiani.

Kristityn elämä on erittäin vaativaa. Yksin ihmisille se on jopa mahdotonta, mutta Jeesuksen armolla siitä tulee mahdollista.

isä Raimo Goyarrola

Pieni kirja Hemmingistä

Varmasti valtaosa suomalaisista katolilaisista on vuosien saatossa kuullut jotakin autuaasta Hemmingistä. Hänellä on oma muistopäivänsä liturgisessa kalenterissa (22.5.), ja yksi seitsemästä seurakunnastamme, Turussa, kantaa ylväästi hänen nimeään yhdessä Euroopan suojelijan pyhän Birgitan kanssa.

läänä" paavin hovissa. Hän kuvailee – Birgit Klockarsin tunnettua ruotsinkielistä väitöskirjaa mukailleen – myös Hemmingin autuaaksijulistamista kaikkein juhollisuuksineen ja pohdiskelee lopuksi ansiokkaasti pyhyiden olemusta ja autuaan Hemmingin ajankohtaisuutta. Ehkäpä tämän keskiajan piispan esirukouksiin voisivat turvautua vaikka nykyajan "ituhipitkin".

"Pieni kirja Hemmingistä" tutustumaan autuaaseen Hemmingiin. Ehkä opimme uudelleen luottamaan tähän taivaalliseen esirukoilijaan ja todellakin pyytämään hänen apuaan, kun tarvetta siihen on. Autuas Hemming – rukoile puolestamme.

Marko Tervaportti

TERVETULOAA Pieni kirja Hemmingistä -teoksen julkistustilaisuuteen lauantaina 21.11. klo 14 Birgittasaliin, (Ursininkatu 15, Turku). Samalla julkistetaan myös Cantus sororum -laulukirja, joka sisältää Naantalin birgittalaisisarten keskiaikaisessa birgittalaisuostarissa laulamia lauluja. Kirjojen tekijät (Kirsti Ellilä, Hilka-Liisa Vuori) kertovat kirjoistaan, Vox silentii esiintyy, myös muuta ohjelmaa. Kahvia, teetä, viiniä, Hemming-piirasta, Hildegard bingeniläisen äly- ja hermopiireita sekä muutakin pientä purtavaa.

Kyllä Hemming muistuu mieleen, kun pohditaan, keitä pyhimyksiä Suomessa on elänyt tai edes vierailut lyhyemmän aikaa. Ei heitä niin monia ole ollut. Mutta mitä muuta tiedämme Hemmingistä? Mitä hän meille tänään merkitsee? Näihin kysymyksiin vastaa "Pieni kirja Hemmingistä", jonka on kirjoittanut ja kuvittanut turkulainen kirjailija Kirsti Ellilä omalle tyylilleen uskollisena.

Ellilän kirja on nuorillekin sopiva tietokirja keskiajan Suomesta ja autuaan Hemmingin elämäntilanteista ja vaikutuksesta niin Suomessa kuin muuallakin. Se on samalla henkilökohtainen keskustelu ja tutustuminen tähän Suomen keskiajan ehkä merkittävimpiin piispaan, jonka kanonisaatioprosessi keskeytyi vain siksi, että reformaatio ehti ensin.

Kirsti Ellilän kieli on mukaansatempaavaa. Hän sijoittaa Hemmingin keskiaikaiseen maisemaan, kertoo hänen toiminnastaan ei vain Turun piispanaan vaan myös pyhän Birgitan ystävänä ja "lähetti-

Avioliittokurssi

Avioliittokurssin suorittaminen

on välttämätöntä, jotta voi solmia avioliiton katolisessa kirkossa. Pyhän Henrikin ja Pyhän Marian seurakuntien yhteinen avioliittokurssi järjestetään Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntasalissa torstaisin klo 19.00 alkaen seuraavina päivinä:

21.1.2016, 28.1, 4.2,
11.2, 18.2, 25.2, 3.3.

Lisätietoja saa
isä Marco Pasinatolta,
puhelin 050-5377775.

Tervetuloa!

3 Days Advent Retreat
December 4th-6th, 2015
at the Studium Catholicum
with Father Paul-Dominique, OP

Friday, December 4th at 18.00 -21.00
Saturday, December 5th at 11.00 -19.00
Sunday, December 6th at 11.00 -16.00

Places are limited. The fee is 25 eur.
The deadline for registration and payment is
November 30th. Please pay to the Studium
Catholicum Nordea FI40 2001 2001 0002 81 and
inform lucia.indren@studium.fi or 040 4145861

Studium Catholicum
Ritarikatu 3A, 00170 Helsinki www.studium.fi

Yhden päivän retretti

isä Ryszardin kanssa
Pyhän Ursulan seurakunnassa
Kouvossa la 21.11.2015
alkaen klo 9.00.
Yhteiset hetket rukouksen
ja Raamatun parissa.
Ateria nyyttikestien tapaan.
Päätös n. klo 16.00

Ilmoittautumiset 19.11. mennessä
puh. 040 8216010

Tervetuloa!

Ilmoitukset

Welcome to the Catholic Church in Finland

The Autumn 2015 open programme of the Welcoming Team:

For new and old members of the Catholic Church and everyone else interested! Presentations (in English and Finnish) on different themes on the second Sunday of each month at 13.00 - 15.00 at the Studium Catholicum.

The dates and subjects for the Autumn gatherings :

- 5-6.9. Pilgrimage & Retreat in Stella Maris
- 11.10. The Year of Consecrated Life 2015 (1)
- 15.11. The Year of Consecrated Life 2015 (2)
- 13.12. Pre-Christmas party

The Welcoming Team is a group of volunteers from different countries working for our Diocese to find the best possible way to welcome people with different backgrounds and cultures and help them to find their way and feel at home in the Church while growing together in faith. The group works together with the priests of the parishes. The gathering place of the group is the Studium Catholicum, a Catholic cultural centre in Helsinki.

We have a monthly gathering **where everyone is welcome**. The programme includes discussion, coffee and presentations on various interesting topics. You can also contact us if you want to know more about other activities in the Church and meet new people!

Our website with pictures from earlier gatherings: www.studium.fi/en/groups/welcoming

 Studium Catholicum Ritarikatu 3A, 00170 Helsinki www.studium.fi

Suomen Caritas ry
Caritas Finland rf

Toimistomme aukioloajat vaihtelevat. Sovithan tapaamisesta etukäteen s-postitse tai puhelimitse, niin olemme varmasti paikalla.

Våra öppettider varierar. Vänligen boka ditt besök på förhand per telefon eller e-post så att någon säkert är på plats.

Our opening hours vary. Please book your visit in advance either by phone or by email, so we can make sure somebody is at the office.

Osoite/address/address Maneesikatu 2 a, 00170 Helsinki
Puh/tfn/ph +358 91 35 7998 • E-mail caritas@caritas.fi

www.caritas.fi

Ekumeeninen pyhiinvaellus
Roomaan 22.-29.2.2016

Oppaina khra isä Peter Gebara SCJ (kat.), isä Petri Korhonen (ort.) ja kappal. Antti Kruus (lut.). Majoitus aivan keskustassa piazza Farnesella upeassa birgittalaisluostarissa tai hotelli Farnesella! Huolellisesti laadittu ja ainutlaatuinen ohjelma vie kristinuskon juurille. Pyhän juhluvuoden eli Laupeuden vuoden Rooma; paavi Franciscuksen yleisvas-taanotto; Michelangelo, Bernini, Caravaggio, retki Monte Cassinon ja Subiacoon ovat vain osa viikon intensiivisen matkan annista.

Hinta n. 1050€ (2hh)

Sis. mm. suorat lennot, kuljetukset, majoitus Casa di Santa Brigida tai hotel Farnese****(aamupala), sisäänpääsy, 3 bus-siretkä, asiantuntevan opastuksen ja opaskirjasen.

Tied. ja ilm: Antti Kruus, sp@antikruus.com tai tekstiviestillä 040 5460 844. Huom! Matka täytetään ilm.järjestyksessä.

Laupeuden riemuvuoden retretti

Ursuliinisaret kutsuvat kaikki halukkaat
RETRETTIIN piispa Teemu Sipon johdolla
TURKUUN 27. - 31.12.2015

Retretti alkaa sunnuntaina 27.12. klo17.00
birgittalaisluostarin vieraskodissa ja loppuu
torstaina 31.12. aamulla pyhän messun
ja aamiaisen jälkeen.

Retrettiin voi osallistua koko sen keston ajan
tai vain osan ajasta.

Ilmoittautumiset 20.12. mennessä: birgitta.turku@kolumbus.fi

Retretin hinta: 180 € (1hh, sisältää kaiken)

Pankkiyhteys: Birgittalaisaret, FI25 8000 1300 2182 87

STUDIUM CULTURE NIGHT

Imagination & Creation in TOLKIEN :
Fantasy & Invented Languages

Friday, November 27th from 18.45-21.00 at the Studium Catholicum

The Studium Culture Night is a programme of friendly and informal gatherings with various activities, such as music, films, talks, pop-up café etc. Enjoy pot luck delicacies with the Studium's homemade organic apple juice! Everybody is very welcome!

 Studium Catholicum

Ritarikatu 3 A 00170 Helsinki www.studium.fi

by Rev. Petri Tikka

MAALLIKKODOMINIKAANIT

kokoontuvat Studium Catholicumissa (Ritarikatu 3 B, 00170 Hki) tiistaina 1.12. kello 18.00. Kokous alkaa pyhällä messulla, jonka jälkeen Tuula Luoma kertoo dominikaanisäntökunnan maallikkopyhimyksistä. Ohjelmassa myös kahvit ja keskustelua sekä kompletorium. **Kokoukset ovat avoimia kaikille kiinnostuneille.**

Tervetuloa!

Hiippakunnan
osoitekalenteri
2016

Päivitykset ja korjaukset vuoden 2016 Hiippakunnan osoitekalenteriin pitää toimittaa sähköpostitse tiedotuskeskukseen 9.12. mennessä: info@katolinen.fi.

Verbi Dei sono
Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions.
Yhteys, Contact: Markus Mäkelä 044-5021206.

Huom! Kaikkia ilmoittajia ja kirjoittajia pyydetään painokkaasti pitämään kiinni sivun 2 alalaidassa annetuista aineiston viimeisistä jättöpäivistä (deadline). Toimitus ei voi taata, että viimeisen jättöpäivän jälkeen toimitettuja muutoksia ehdittäisiin huomioida. Deadline on aina 10 päivää ennen lehden julkaisupäivää, joka on kuukauden toinen perjantai.

Seurakunnat ja ohjelmat • Parishes and programs • 13.11.–11.12.

HELSINKI

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 09-637853, fax 09-6224618. Sähköposti henrik@katolinen.fi. Kotisivu henrik.katolinen.fi.

- La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu. Su 9.30 messu englanniksi, 11.00 päämessu, 12.30 erikielisiä messuja, perhemessu tai 13.00 gregoriaaninen messu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe 18.00 messu, ti ja to 7.30 messu. Ke 17.30 ruusukkorukous, pe 17.30 adoraatio. Ke, la 19.30 Neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippiaika la 17.00-17.45 ja sopimuksen mukaan.
- Sat. 17.40 Vespers, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.30 Mass in English, 11.00 High Mass in Finnish, 12.30 Mass in other languages, Family Mass or 13.00 Gregorian Mass, 18.00 Mass in Finnish. Mon., Wed., Fri. 18.00 Mass in Finnish, Tues. and Thurs. 7.30 Mass in Finnish. Wed. 17.30 Rosary, Fri. 17.30 Adoration. Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Sat. 17.00-17.45 and by appointment. Masses also in other cities.

- 13.11. pe 18.30 post vahvistus-ryhmä seurakuntasalissa
- 14.11. la 11.00-13.00 vahvistusopetus seurakuntasalissa, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
- 15.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 10.00-14.00 marrasmarkkinat, 11.00 päämessu, 12.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 15.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu
- 16.11. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
- 17.11. ti 14.00 seniorit, 18.00 Catholic Students' Club: ruusukko ja messu
- 19.11. to 16.30 rukousryhmä vietnamiksi kappelissa, 18.00 lectio divina kabinetissa
- 21.11. la 9.30 pastoraalineuvoston kokous seurakuntasalissa, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
- 22.11. su Kristus, kaikkeuden Kuningas: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 11.00 messu Tapanilassa, 12.30 messu italiaksi/Messa in italiano, 18.00 iltamessu
- 26.11. to 16.30 rukousryhmä vietnamiksi kappelissa
- 28.11. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
- 29.11. su adventin 1. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 16.00 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 18.00 iltamessu
- 30.11. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
- 1.12. ti 14.00 seniorit, 18.00 Catholic Students' Club: ruusukko ja messu
- 3.12. to 16.30 rukousryhmä vietnamiksi kappelissa, 18.00 urkukonsertti kirkossa
- 5.12. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
- 6.12. su adventin 2. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 13.00 gregoriaaninen messu, 16.30 messu espanjaksi/Santa Misa en Castellano, 18.00 iltamessu
- 8.12. ti 18.00 juhlallinen messu laupeuden riemuvouden alussa
- 10.12. to 16.30 rukousryhmä vietnamiksi kappelissa, 18.00 lectio divina kabinetissa, 18.00 elokuvakerho seurakuntasalissa
- 12.12. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
- 13.12. su adventin 3. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu ja laupeuden oven juhlallinen avaaminen, 11.00 messu Tapanilassa, 12.30 perhemessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu

DIASPORA

Porvoo (ort. kirkko, Tattarinmalmi): 15.11. su 15.00
Tapanila (Veljestentie 6, Helsinki): su klo 11.00: 22.11., 13.12., 27.12.

Pyhän Marian seurakunta

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@katolinen.fi. Kotisivu maria.katolinen.fi.

- La 9.30 (tai 11.00) messu suomeksi (katso aika ohjelmasta), 18.00 aattomessu suomeksi. Su 9.30 ruusukkorukous, 10.00 päämessu suomeksi, 11.30 messu (1. su ruotsi, 2. su perhemessu englanniksi, 3. su vietnamiksi, 4. su perhemessu, 5. su saksa), 14.00 messu tagalogiksi (2. ja 4. su), 16.00 messu puolaksi, 17.30 ruusukkorukous englanniksi, 18.00 messu englanniksi. Ma, ke, pe 7.30 laudes, 8.00 messu suomeksi, ma, ti, ke, to, pe 18.00 iltamessu, 18.30-19.00 adoraatio, ti 17.30 ruusukkorukous. Rippitilaisuus ma, ti, ke, to, pe, la 17.30-17.50, su 9.30-9.50 ja 17.30-17.50. Seurakunnan kanslia avoinna ti 13-16 ja to 13-16.
- Sat. 9.30 (or 11.00) Mass in Finnish (see schedule below), 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.30 Rosary in Finnish, 10.00 High Mass in Finnish, 11.30 Mass (1st Sun. Swedish, 2nd Sun. Family Mass in English, 3rd Sun. Vietnamese, 4th Sun. Family Mass, 5th Sun. German), 14.00 Mass in Tagalog (2nd and 4th Sun.), 16.00 Mass in Polish, 17.30 Rosary in English, 18.00 Mass in English. Mon., Wed., Fri. 7.30 Laudes, 8.00 Mass in Finnish, Mon., Tues., Wed., Thurs.. Fri. 18.00 Mass in Finnish, 18.30-19.00 Adoration, Tues. 17.30 Rosary in Finnish. Confessions Mon., Tues., Wed. Thurs., Fri., Sat. 17.30-17.50, Sun. 9.30-9.50 and 17.30-17.50. Parish office open Tues. 13-16 and Thurs. 13-16.

- 14.11. la 10.00-14.00 lauantaikurssi Englantilaisessa koulussa, 11.00 messu suomeksi, 18.00 messu suomeksi
- 15.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu vietnamiksi, 14.00 messu suomeksi, lukukappaleet arabiaksi/Mass in Finnish with readings in Arabic, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
- 16.11. ma 8.00 messu suomeksi, Huom.! ei iltamessua
- 17.11. ti ei messua kirkossamme
- 18.11. ke 18.00 messu suomeksi
- 22.11. su Kristus, kaikkeuden Kuningas: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 perhemessu, 14.00 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
- 29.11. su adventin 1. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu saksaksi/Messe auf Deutsch, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
- 2.12. ke 8.00 messu suomeksi, 14.00 messu suomeksi ja Maria-klubi, 18.00 messu suomeksi
- 6.12. su Pyhän Marian kirkon vihkimisen vuosipäivä: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
- 12.12. la 10.00-14.00 lauantaikurssi ja vahvistusopetus Englantilaisessa koulussa, 11.00 messu suomeksi, 18.00 messu suomeksi
- 13.12. su adventin 3. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 perhemessu englanniksi/Family Mass in English, 14.00 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA

Hyvinkää (Vanha kirkko, Uudenmaankatu 13): 5.12. la 16.00
Karjaa (Pyhän Katariinan kirkko, Lärkkullantie 26): 21.11., 12.12. la 14.00

TURKU

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta@katolinen.fi. Kotisivu birgitta.katolinen.fi.

- Su 9.00 messu latinaksi, ruotsiksi tai suomeksi, 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, kuukauden 1. su: 12.30 messu puolaksi, kuukauden 2. sunnuntai: 12.30 messu vietnamiksi, 18.00 iltamessu englanniksi. Ke, pe, la 7.30 aamumessu, ti, to 18.00 iltamessu. To 17.30 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan.
- Sun. 9.00 Mass in Latin, Swedish or Finnish, 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 1st Sunday of each month: 12.30 Mass in Polish, 2nd Sunday of each month: 12.30 Mass in Vietnamese, 18.00 Mass in English. Wed., Fri., Sat. 7.30 Mass in Finnish, Tues., Thurs. 18.00 Mass in Finnish. Thurs. 17.30 Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

- 13.11. pe 18.00 messu Porissa
- 14.11. la 9.30 katekeesi, 12.30 perhemessu, 10.00 messu ruotsiksi Ahvenanmaalla/Mässa på Åland
- 15.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 9.00 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 10.30 päämessu, 12.30 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
- 22.11. su Kristus, kaikkeuden Kuningas: 9.00 messu suomeksi, 10.30 päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
- 29.11. su adventin 1. sunnuntai: 9.00 messu suomeksi, 10.30 päämessu, joulumyyjäiset, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
- 5.12. la 10.00 messu ruotsiksi Ahvenanmaalla/Mässa på Åland
- 6.12. su adventin 2. sunnuntai: 9.00 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 10.30 päämessu, 12.30 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
- 8.12. ti autuaan Neitsyt Marian perisynnin sikiäminen: 18.00 messu
- 11.12. pe 18.00 messu Porissa
- 12.12. la 9.30 katekeesi, 12.30 perhemessu
- 13.12. su adventin 3. sunnuntai: 9.00 messu suomeksi, 10.30 päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

KATEKEESI 14.11., 12.12. la 9.30

DIASPORA

Ahvenanmaa: 14.11., 5.12. la 10.00
Eurajoki: 22.11., 13.12. su 15.00
Pori: 13.11., 11.12. pe 18.00

JYVÄSKYLÄ

Pyhän Olavin seurakunta

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Sähköposti olavi@katolinen.fi. Kotisivu olavi.katolinen.fi.

- Su 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi. Ma 18.00 messu, ti 7.00 messu sisarten kappelissa, to 18.00 adoraatio ja messu, pe 18.00 messu. La 10.00 tai 12.15 messu (katekeesi kerran kuussa klo 9.00). Rippiaika to 17.30-17.55 ja su 10.00-10.25 sekä 11.40-11.55 tai sopimuksen mukaan.
- Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass, 12.00 Mass in English. Mon. 18.00 Mass, Tues. 7.00 Mass in Sisters' Chapel, Thurs. 18.00 Adoration and Mass, Fri. 18.00 Mass. Sat. 10.00 or 12.15 Mass (Cat-

echesis once a month at 9.00). Confessions Thurs. 17.30-17.55 and Sun. 10.00-10.25 and 11.40-11.55 or by appointment. For the latest updated program, see olavi.katolinen.fi.

- 15.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 9.00 messu Savonlinnassa, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 17.00 messu Joensuussa
- 16.11. ma Huom.! 7.00 messu sisarten kappelissa pappineuvoston vuoksi
- 17.11. ti Huom.! ei messua
- 21.11. la 9.00 katekeesi, 12.15 perhemessu
- 22.11. su Kristus, kaikkeuden Kuningas: 10.30 päämessu (vahvistuksen sakramentti), 12.00 ei messua englanniksi/No mass in English!, 17.00 messu Kuopiossa
- 26.11. to 14.00 messu senioreille
- 29.11. su adventin 1. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 17.00 messu Joensuussa
- 30.11. ma pyhä apostoli Andreas: 18.00 messu
- 4.12. pe 19.00 johdantokurssi
- 5.12. la 9.00 katekeesi, 12.15 perhemessu, 15.00 messu Mikkelissä
- 6.12. su adventin 2. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 12.00 messu Kajaanissa, 17.00 messu Kuopiossa, 17.00 messu Joensuussa
- 8.12. ti autuaan Neitsyt Marian perisynnin sikiäminen: 7.00 messu
- 13.12. su adventin 3. sunnuntai: 9.00 messu Savonlinnassa, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in english, 17.00 messu Joensuussa

JOHDANTOKURSSI 4.12. pe 19.00

KATEKEESI 21.11., 5.12. la 9.00

DIASPORA

Joensuu (ort. seminaari, Torikatu 41 tai ort. kirkon seurakuntatali, Kirkkokatu 32): su 17.00: 15.11. seurakuntasalissa, 29.11. seminaarissa, 6.12. seminaarissa, 13.12. seminaarissa
Kajaani (ort. kirkko, Kirkkokatu 17 A): 6.12. su 12.00
Kuopio (Pyhän Joosefin kirkko, Lönnrotinkatu 24): 22.11., 6.12. su 17.00
Mikkeli (evlut. srk-keskuksen Pirttiniemi-sali, Savilahdenkatu 20, 2. kerros): 5.12. la 15.00
Savonlinna (Pääskylahden evlut. kirkko, Kaartilantie 62): 15.11., 13.12. su 9.00

Huom! Ohjelmaan voi tulla muutoksia. Päivitetty ohjelma löytyy seurakunnan kotisivulta osoitteesta olavi.katolinen.fi.

TAMPERE

Pyhän ristin seurakunta

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280, fax 03-2147814. Sähköposti risti@katolinen.fi. Kotisivu risti.katolinen.fi.

- Su 10.00 ruusukkorukous, 10.30 päämessu, 16.30 ruusukko englanniksi, 17.00 messu englanniksi. Ma, ke, to, pe 18.00 messu. Ke 17.40 vesper, ti, to ja pe 18.30 adoraatio. La messu-aika vaihtelee. Rippi joka päivä puoli tuntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista ajat kirkon ilmoitustaululta.
- Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 16.30 Rosary in English, 17.00 Mass in English. Mon., Wed., Thurs., Fri. 18.00 Mass. Wed. 17.40 Vespers, Tues., Thurs. and Fri. 18.30 Adoration. Sat. Mass time varies. Confessions every day half an hour before Mass or by appointment. Please check the bulletin board at the back of church for possible changes. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

- 15.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi/Msza święta w języku polskim, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
- 18.11. ke 17.40 vesper, 18.00 iltamessu, 18.30 luento (Emil Anton: "Vatikaani II muutti kaiken - vai muuttiko?")
- 21.11. la 10.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu
- 22.11. su Kristus, kaikkeuden Kuningas: 10.30

Yhdistykset • Societies • Muut • Others

päämessu, 14.00 messu vietnamiksi, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
 25.11. ke 17.40 vesper, 18.00 iltamessu, 18.30 luento (Marjatta Jaanu-Schröder: "Jumalan laupeus ja Paavi Franciscuksen bulla Misericordiae Vultus")
 28.11. la 9.50 katekeesi, 14.00 perhemessu
 29.11. su adventin 1. sunnuntai: 10.30 päämessu, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
 6.12. su adventin 2. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
 9.12. ke 17.40 vesper, 18.00 messu, 18.30 informaatiokurssi (isä Zenon Strykowski, SCJ: "Raamattu, traditio, kirkon opetusvirka")
 12.12. la 9.50 katekeesi, 14.00 perhemessu, 14.45 pyhän Nikolauksen vierailu
 13.12. su adventin 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 17.00 messu englanniksi/Mass in English

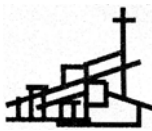
KATEKEESI 28.11., 12.12. la 9.50

LASTENKERHO 21.11. la 10.30

DIASPORA

Hämeenlinna (ort. kirkon seurakuntasali, Matti Alangon katu 11): 6.12. su 15.00
Kokkola (ort. rukoushuone, Katariinankatu 3): 12.12. la 16.00
Kristiinankaupunki (ev.-lut. kirkko, Lätinen Pitkätie 20): 13.11., 4.12. pe 18.00
Lapua (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): 12.12., 26.12. la 12.00
Pietarsaari (Pyhän Mikaelin kappeli, Kappehintie 5): klo 12.00: su 29.11. piispanmessu, su 13.12., la 19.12., la 26.12.
Seinäjoki (Lakeuden Risti, Ala-Kuljunkatu 1): 27.11., 18.12. pe 18.00
Vaasa (Jeesuksen pyhän sydämen kappeli, Rauhankatu 8 C 22): klo 16.00: la 14.11., su 29.11. klo 17.00 piispanmessu (Huom. aika!), la 5.12., su 13.12., la 19.12., pe 25.12. klo 17.00 (Huom. aika!)

KOUVOLA

Pyhän Ursulan seurakunta

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-3711251. Sähköposti ursula@katolinen.fi.
 Kotisivu ursula.katolinen.fi. Pankkiyhteys: Sampo 800015-1888441.

- Su 11.00 (1., 2., 4. ja 5. su) tai 18.00 (3. su) päämessu, to 18.00 iltamessu. Joka kuukauden 1. pe messu ja adoraatio klo 18.00. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkkoherra tavattavissa parhaiten torsiin.
- Sun. 11.00 Mass in Finnish (1st, 2nd, 4th and 5th Sun.) or 18.00 (3rd Sun.). Thurs. 18.00 Mass in Finnish. 1st Friday of each month 18.00 Mass and Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Pastor most easily contacted on Thursdays. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

15.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 18.00 messu
 19.11. to 18.00 iltamessu
 21.11. la 9.00-16.00 retretti
 22.11. su Kristus, kaikkeuden Kuningas: 11.00 messu
 26.11. to 18.00 iltamessu
 29.11. su adventin 1. sunnuntai: 11.00 messu
 3.12. to pyhä Francisco Xavier: 18.00 iltamessu
 4.12. pe kuukauden 1. perjantai: 18.00 messu ja adoraatio
 6.12. su adventin 2. sunnuntai: 11.00 messu
 8.12. ti autuaan Neitsyt Marian perisynninön sikiäminen: 18.00 messu
 10.12. to 18.00 iltamessu
 13.12. su adventin 3. sunnuntai (kirkkomme vihkimisen muistopäivä): 11.00 messu

DIASPORA

Hamina: Sopimuksen mukaan seurakuntalaisten kodeissa.
Kotka (ort. seurakuntakeskus, Kymenlaaksonkatu 2): 13.12. su 16.00
Lahti (ort. kirkko): 5.12. la 16.00
Lappeenranta (Linnoituksen ort. kirkko): 15.11., 20.12. su 12.00

KATEKEESI

Kouvola (seurakuntasali): 21.11., 19.12. la 11-13 (opetuksen päätteeksi messu klo 13)
Lahti (ort. kirkon seurakuntasali): 5.12. la 14-16

OULU

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

Liisantie 2, 90560 Oulu. Fax ja puh 08-347834.
 Sähköposti perhe@katolinen.fi. Kotisivu perhe.katolinen.fi

- Su 10.00 messu englanniksi, 11.15 päämessu. Ma, ti, ke, pe 17.00 iltamessu. To 17.00 adoraatio, messu adoraation jälkeen. Ti, ke, la 19.30 neokatekumenaaliyhdistyksen liturgia. Rippitilaisuus pe 17.30-18.30, puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan.
- Sun. 10.00 Mass in English, 11.15 High Mass in Finnish. Mon., Tues., Wed., Fri. 17.00 Mass in Finnish. Thurs. 17.00 Adoration, Mass after Adoration. Tues., Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Fri. 17.30-18.30, half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

15.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Kemissä
 22.11. su Kristus, kaikkeuden Kuningas: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Raahessa
 29.11. su adventin 1. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu
 6.12. su adventin 2. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Torniossa
 8.12. ti autuaan Neitsyt Marian perisynninön sikiäminen: 18.00 juhlamessu
 13.12. su adventin 3. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä

Huom.! Vahvistuksen sakramentti on siirtynyt marraskuulta joulukuulle ja vietetään 20.12.

JOHDANTOKURSSI

13.11., 27.11., 11.12. pe 18.00

KATEKEESI ensikommuniota ja vahvistuksen sakramenttia varten

Oulu: 17.11., 21.11., 5.12. la 10.00

Kemi: 24.11. ti 17.00

Rovaniemi: 25.11. ke 17.30

Tornio: 4.12. pe 17.00

Messupalvelijoiden kokous 3.12. to 18.00

DIASPORA

Kemi (Lehtokatu 31): 15.11. su 17.00
Tornio (Lukiokatu 1): 6.12. su 17.00
Raaha (Brahenskatu 2): 22.11. su 17.00
Rovaniemi (Ounasvaarantie 16): 13.12. su 17.30

Toimistot

Katekeettinen keskus

Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. 09-2416095. Sähköposti katekeesi@katolinen.fi. Kotisivu: katekeesi.katolinen.fi.

Katolinen tiedotuskeskus

Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puh. 09-6129470, fax 09-650715. Sähköposti info@katolinen.fi. Kotisivu: katolinen.fi. Auki ma-pe 10-16.

Keskukset

Stella Maris

Sirkkoontie 22, 09630 Koivjärvi. Kotisivu www.stellamaris.today. Kanslia puh. 040 135 6381, sähköposti stellamaris@katolinen.fi. Isä Gianni Sgreva CP, 040 1382881, totustus@hot-mail.it.

Suomen Caritas

Maneesikatu 2A, 00170 Helsinki. Puh/fax 09-135 7998. Sähköposti caritas@caritas.fi. Kotisivu www.caritas.fi. Aukioloajat vaihtelevat, sovithan tapaamisesta etukäteen.

Studium Catholicum

Ritarikatu 3b A, 00170 Helsinki. Puh. 0961206711, fax 0961206710. Sähköposti: kirjasto@studium.fi • Kirjasto on avoinna maanantaina, tiistaina ja torstaina klo 13-16 sekä keskiviikkona ja perjantaina klo 13-18 • Messut maanantaisin, keskiviikoin ja perjantaisin klo 12.00 • Holy Mass in English at the Studium Catholicum Mondays, Wednesdays, and Fridays at 12.00 • Lisätietoja luennoista ja muusta toiminnasta kotisivulla www.studium.fi. Också på svenska. More information available in English at www.studium.fi.

Yhdistykset & yhteisöt

Academicum Catholicum

AC jatkaa toimintansa Studium Catholicumin kirjastossa (Ritarikatu 3 A, 3. krs). • Seuraava luento to 19.11 TT Mikko Ketola aiheenaan Konsiiliin vastaanotto Suomessa (suomeksi). Hur man tog emot konciliet i Finland (på finska). Luento edeltää messu AC:n vainajien puolesta klo 18.30. • Joulukuun luento to 10.12 TD Sven-Olav Back, Ekseggeittisiä näkökulmia Lumen Gentiumiin (ruotsiksi). Exegetiska synpunkter på Lumen Gentium (på svenska). • Lisätietoja: academicumcatholicum.blogspot.fi • Luennot ovat avoimia myös ei-jäsenille.

AC kommer att hålla sitt program på nytt i Studium Catholicums bibliotek på Riddaregatan 3A, 3 vån. alltid på en torsdagskväll en gång i månaden. • Mer information: academicumcatholicum.blogspot.fi • Icke-medlemmar är också hjärtligt välkomna.

Birgittalaisoblaatit

Birgittalaisoblaatit - luostarisääntökunnan maallikkojen ryhmä, kotisivut: www.kolumbus.fi/birgitta.turku/oblaatit • Birgittalaisoblaatit kokoontuvat kerran kuukaudessa Turun birgittalaisluostarissa. Aluksi on vesper yhdessä birgittalaisarten kanssa Turun katolisesa kirkossa kello 16.30. • Yhteyshenkilö: Raija Markkula, sähköposti raija.markkula7@gmail.com, puhelin 040-5783024.

Catholic Students' Club

Rosary and Holy Mass or Adoration in Latin with Readings and Homily in English in Saint Henry's Cathedral on the following Tuesday evenings at 18.00: 17.11., 1.12., 15.12. Afterwards, a nice get-together in the parish hall. Welcome! More information: cshelsinki.wordpress.com.

Fransiskaanimaallikot OFS

Ordo Franciscanus Saecularis • Syksy 2015 - 67. toimintavuosi • Ohjelmalliset kokoukset tiistaisin kerran kuukaudessa klo 16-18 Pyhän Marian seurakuntasalissa, jonka jälkeen mahdollisuus iltamessuun klo 18. Kokoukset ovat avoimia kaikille. • Loppuvuoden ohjelma: 8.12. Marko Pitkäniemi kertoo Neitsyt Mariasta. • Kotisivut: fransiskaanimaallikot.blogspot.fi.

Gregorius-yhdistys

Societas Sancti Gregorii Magni • Kotisivu gregoriusyhdistys.wordpress.com. • Puheenjohtaja Marko Tervaportti. Moderaattori Anders Hamberg. Syksyn tridentiinisistä messuista ilmoitetaan yhdistyksen kotisivulla ja/tai Facebookissa. Seuraava tridentininen messu Pyhän Henrikin katedraalissa sunnuntaina 6.12.2015 klo 13.00.

Jeesuksen pyhän sydämen maallikot (SCJ)

Moderaattori Zenon Strykowski SCJ. Puheenjohtaja Silvia Bertozzi, silvia.bertozzi@gmail.com. • Helsinki: yhdyshenkilö Silvia Bertozzi, silvia.bertozzi@gmail.com. • Helsingin kokoukset joka kuukauden ensimmäisenä torstaina Pyhän Marian seurakuntasalissa iltamessun ja adoraation jälkeen. • Tampere: Yhdyshenkilö Sinikka Meurman, gsm 040-4197077, E-mail sinikka.meurman@gmail.com • Turku: Yhdyshenkilö Hilka Bernard, gsm 040-5243676, E-mail hilka.bernard@hotmail.com

Karmeliittamaallikot (OCDS)

Vastuuhenkilö: Eeva Kaario-Kela OCDS, gsm 050-3562427, postitusosoite Martintie 19, 02270 Espoo. Kotisivu: <https://sites.google.com/site/karmeliittamaallikot>. • Pyhän Jeesuksen Teresan Täydellisyden tie -opintopiiri, klo 17-18.30 Studium Catholicum, Ritarik. 3 A, 15.11.2015 Täydellisyden tien kääntämisestä.

Kirjallisuuspiiri

kokoontuu syyskaudella seuraavina päivinä klo 18: • 7.12. René Nyberg: Viimeinen juna Moskovaan. • Osoite entinen: Ritarikatu 3b A, 3.krs, 00170 Helsinki.

Maallikkodominikaanit OP

Laici ordinis praedicatorum • Vastuuhenkilö: Nikodemus Heikman OP, puh. 050-564 0686, sähköposti: nikodemus.heikman@gmail.com. Kotisivu maallikkodominikaanit.blogspot.fi. Katso erillinen ilmoitus sivulla 17.

Maria-klubi

Kokoontuu Marian kirkon seurakuntasaliin kuukauden 1. keskiviikkona, klo 14.00 pyhä messu kirkossa ja sen jälkeen kahvit alakerassa. • 2.12. esitelmä, birgittalaisoblaatti Raija Markkula: Autuas Elisabeth Hesselblad, birgittalaisääntökunnan uudistaja. • 13.1. (huom. päivämäärämuutos loppiaisen takia), esitelmä, karmeliittamaallikko Heidi Tuorila-Kahanpää: Pyhän Jeesuksen Teresan sanoma nykyihmiselle. Tervetuloa!

Marian legioona

kokoontuu joka perjantai Pyhän Marian seurakuntasalissa iltamessun ja adoraation jälkeen noin klo 19. • Legion of Mary meets every Friday at St. Mary's parish hall after the Mass and adoration, ca. at 19:00.

Rakkauten lähetyssisarret

Vironkatu 6 A 12, 00170 Helsinki, puh. 040-9601211. • Adoration on Monday at 17:30.

Suomen Samaritas-apu ry

Finlands Samaritas-hjälp rf • Postitusosoite Rastaspuitontie 3 M 106, 02620 Espoo. • Kotisivu sites.google.com/site/suomensamaritas. Pankkiyhteys FI81 1478 3000 7283 16. • Puheenjohtaja Jan Krook, gsm 041-5067808, E-mail jan.krook@gmail.com. Sihteeri Miira Kuhlberg, gsm 044-3336767, E-mail miira.makela@welho.com.

Seniorit

Tiistaina 17.11. messu kello 14.00 Pyhän Henrikin katedraalissa ja sen jälkeen kokoontumisen ja kahvit seurakuntasalissa. Tervetuloa!

Teresa ry

Teresa-illat pidetään Pyhän Marian kirkon (Mäntytie 2) seurakuntasalissa tiistaisin aina klo 18 alkavan iltamessun jälkeen, noin klo 18.30. • Loppusyksyn kokoontumisillat: • 28.11. huom. lauantai myyjäisten valmistelu srk-salissa klo 10-14 • 29.11. sunnuntain messun jälkeen myyjäiset srk-salissa klo 14 saakka • 8.12. joulujuhla. Odotukset ja reaktiot 22.-25.9. Philadelphiassa pidettävän perhekonferenssin aikaansaannoksiin. Kirkkohistorian dosentti ja Vartija-lehden päätoimittaja Mikko Ketola kertoo. • Ota yhteyttä: Pirjo Uronen, pj.0503750318, pirjo.uronen@luukku.com, Marja Kuparinen, siht. 040 5819211, marja.t.kuparinen@gmail.com.

Hiippakunnan osoitekalenteri 2016

Päivitykset ja korjaukset vuoden 2016 Hiippakunnan osoitekalenteriin pitää toimittaa sähköpostitse tiedotuskeskukseen 9.12. mennessä: info@katolinen.fi.

Caritas-ajankohtaista

Suomen Caritas ry: Ylimääräinen kokous 7.12.2015 klo 18.30

Suomen Caritas ry hyväksyi keväällä 2015 uudet säännöt. Nyt sääntöuudistus on saanut myös patentti- ja rekisterihallituksen hyväksynnän ja siksi Suomen Caritaksen jäsenistö kerääntyy maanantaina 7. joulukuuta klo 18.30 Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan seurakuntasaliin ylimääräiseen kokoukseen. Kokouksessa valitaan uusi hallitus. Yhdistyksen uudet säännöt ovat luettavissa Caritaksen nettisivuilla osoitteessa caritas.fi/saannot-2015.

Suomen Caritas hyväksyttiin Suomen Ekumeenisen Neuvoston eli SEN:in syyskokouksessa Porissa 26.10. Neuvoston kumppanuusjärjestöksi. Suomen Ekumeeninen Neuvosto on Suomessa toimivien kirkkojen, kristillisten yhteisöjen ja seurakuntien yhteistyöjärjestö. SEN:in kumppanuusjärjestöiksi voidaan hyväksyä Suomessa toimivat kristittyjen yhteyttä edistävät rekisteröidyt yhdistykset ja säätiöt. Lisätietoa: caritas.fi/ajankohtaista/caritas-jasen sekä www.ekumenia.fi.

Suomen Caritaksen perinteiset marrasmarkkinat järjestetään taas 15.11.2015 Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan seurakuntasalissa. Vapaaehtoisia tarvitaan avuksi erityisesti la 14.11. klo 15–17 ja su 15.11. klo 9–15. Ilmoittautua voi kätevästi netissä osoitteessa www.caritas.fi/vapaaehtoiseksi (lisää Muuta-ruutuun tieto, että ilmoittaudut Marrasmarkkinoille sekä milloin voit olla auttamassa) tai ottamalla yhteyttä Caritaksen toimistoon: caritas@caritas.fi tai 09-135 7998.

Caritas Finland rf: Extraordinarie möte 7.12 kl. 18.30

Caritas Finland rf godkände i våras nya stadgar. Stadgereformen har nu godkänts även av patent- och registerstyrelsen och därför samlas Caritas Finlands medlemmar till ett extraordinarie möte kl. 18.30 måndagen den 7 december i S:t Henriks katedralförsamlings församlingssal. Vid mötet väljer föreningen ny styrelse. Föreningens nya stadgar finns att läsa på finska på Caritas webbplats på adressen caritas.fi/saannot-2015.

Caritas Finland rf godkändes officiellt som partnerorganisation i Ekumeniska Rådet i Finland vid ERF:s höstmöte i Björneborg den 26 oktober. Ekumeniska Rådet är ett samarbetsorgan för kyrkor, kristna samfund och församlingar i Finland. Som partnerorganisationer kan ERF godkänna i Finland verkande registrerade föreningar och stiftelser som verkar för främjande av kristen enhet. Läs mer: www.caritas.fi/aktuellt/caritas-och-erf och www.ekumenia.fi.

Caritas Finlands traditionella novemberbasar ordnas i år 15.11.2015 i S:t Henriks församlingssal. Volontärer behövs både på lördagen och söndagen: 14.11 kl. 15–17 och 15.11 kl. 9–15. Du kan anmäla dig på webben på www.caritas.fi/volontar (i Övrigt-rutan skriver du att du anmäler dig till novembermarknaden och när du kan hjälpa) eller genom att ta kontakt på caritas@caritas.fi eller 09-135 79 98.

Caritas Finland: Extraordinary General Meeting at 6.30 p.m. on December 7

Caritas Finland's members approved the association's new statutes in the spring of 2015. The new statutes have now been approved by the Finnish Patent and Registration Office. An Extraordinary General Meeting is therefore being called on Monday, December 7, at 6.30 p.m. The Extraordinary General Meeting will elect the association's new Board. The new statutes are available in Finnish on the Caritas Finland website at caritas.fi/saannot-2015.

Caritas Finland's traditional November Bazaar will be held in St Henry's Parish Hall on Sunday, November 15. Volunteers are needed to set up on Saturday, Nov. 14 at 3-5 p.m., as well as during the Bazaar on Sunday, Nov. 15, from 9 a.m. to 3 p.m. You can sign up as a volunteer online at www.caritas.fi/volunteer (please use the Comment box to state when you are available) or by getting in touch with the Caritas office on caritas@caritas.fi or 09-135 7998.

15.11.2015

MARRASMARKKINAT

sunnuntaina 15. marraskuuta klo 10.30-13.30
Pyhän Henrikin seurakuntasalissa

NOVEMBERBASAR

söndagen den 15 november kl. 10.30-13.30
I S:t Henriks församlingssal

NOVEMBER BAZAAR

On Sunday, November 15 at 10.30-13.30
In St Henry's Parish Hall

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki

**RUOKAA * KAHVIA * LEIVONNAISIA
ARPAJAISET * KIRPPUTORI**

MAT * KAFFE * BAKVERK * LOTTERI * LOPPIS

**HOT FOOD * COFFEE * BAKED GOODS
LOTTERY * FLEA MARKET**

**TERVETULOA!
VÄLKOMMEN! * WELCOME!**

**Adventtikeräys
Caritas
Adventsinsamling 2015
Advent Collection**
caritas.fi/advent
Pankki/Bank FI73 8000 1270 1545 04 Viite/Ref. 2231

Adventtikeräys Adventsinsamling Advent Collection 2015

Suomen Caritaksen adventtikeräyksellä tuetaan tänä vuonna burmalaisia tulvien uhreja. Keräystuloista kymmenen prosenttia käytetään pakolaistyöhön kotimaassa.

Caritas Finlands adventsinsamling stödjer i år burmesiska översvämningsoffer. Av insamlingsintäkterna används tio procent till flyktingarbete i hemlandet.

Caritas Finland's Advent Collection is in aid of victims of flooding in Myanmar. Ten per cent of the collection monies will be used for refugee work in Finland.

Pankki/Bank FI73 8000 1270 1545 04
Viite/Ref. 2231

Pakolaisten tukena -infoilta Tampereella 26.11.2015

Torstaina 26. marraskuuta Suomen Caritas järjestää Pakolaisten tukena -tiedotusillan pakolaisten ja turvapaikanhakijoiden auttamisesta kiinnostuneille vapaaehtoisille Pyhän Ristin seurakunnan seurakuntasalissa Tampereella. Vastaava tapaaminen järjestettiin Helsingissä 24. syyskuuta (lisätietoa osoitteesta www.caritas.fi/ajankohtaista/pakolaisten-tukena-infoilla-kuulumiset).

Tampereen infoilta järjestetään ilta-messun ja adoraation jälkeen seurakuntasalissa osoitteessa Amurinkuja 21, eli klo 19 alkaen torstaina 26. marraskuuta 2015.

#RefugeesWelcome evening in
Tampere on November 26

More information: www.caritas.fi/news/refugeeswelcome-tampere-1126